

ΕΣΤΙΑ

ΤΟΜΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ

1876

[ΙΟΥΛΙΟΣ — ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ]

ΤΙΜΑΤΑΙ ΦΡ. 6. — ΔΕΔΡΜ. ΦΡ. 8.

ΑΘΗΝΗΣΙ

Γραφείον τῆς Ἑστίας: Ὁδὸς Σταδίου, 6.

—
1876.

ΑΙΤΣΑ

ΤΟΜΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ

1878

ΕΚΔΟΣΗ — ΕΚΔΟΣΗ

ΕΚΔΟΣΗ — ΕΚΔΟΣΗ

ΕΚΔΟΣΗ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἀνατροφή, ἐκπαίδευσις.

Γυμναστική (ἡ) ἐν Γερμανίᾳ 555. Γυνή (ἡ) ἐν τῷ οἰκονομικῷ βίῳ 635. Ἑορτὴ (ἡ) τῶν μαθητῶν ἐν Γενεύῃ 428. Ἐργατῶν (ἐκπαίδευσις) ἐν Ἑλλάδι 510. Ἐπιστολὴ τῆς ἀριστοτέλους χειρὸς πρὸς τοὺς διατελοῦντας ἐφόρους τῆς δημοσίας ἀγωγῆς 417. Ἰαπωνικῶν (περὶ τῶν) βιβλίων 557. Πῶς πρέπει νὰ ἀναγινώσκη τις 701. Συμβουλαὶ (τελευταίαι) πατρὸς πρὸς τὰ τέκνα του 704.

Ἀρχαιολογικά.

Παρθενῶν (ὁ) 453, 471, 489, 503.

Βιογραφίαι.

Ἀνδρῆσεν (Χῆνς Χριστιανὸς) 517. Διδότος (Ἀμβρόσιος Φερμίνος) 682. Εὐδοκία (ἡ αὐτοκράτειρα) 435. Λεβρόν (Πέτρος) 775. Παπαφλέσσας 599. Πέτρος ὁ Β' τῆς Βρασιλίας 646.

Γεωργικά, βιομηχανικά, ἐμπορικά, δημόσια ἔργα.

Ἀγγελιαφῆροι (αἱ) περισσότεραι καὶ αἱ μικροσκοπικαὶ ἐπιστολαὶ 484. Ἄλας (τὸ) 522. Ἀλεξιβρόχιον (τὸ) 734. Ἀνδριάς (μέγιστος) 798. Βαρόμετρα (τὰ) τοῦ χωρίου 556. Βιομηχανικὴ χρῆσις τῆς ἡλιακῆς θερμότητος 423, 440. Δένδρων (περὶ γιγαντιαίων) 572. Εὐφυῆς πρόποσις 768. Κακάο (περὶ) καὶ σοκολάτας 791. Καφῆς (ὁ) 745. Κίνας (περὶ) ἢ Περουβιανοῦ φλοιῦ 554. Κοραλλίου (ἀλαῖα τοῦ) 831. Κόπρος (ἡ) τῶν ἔκτων ὡς τροφή τῶν βοῶν 688. Λυλίκου (περὶ) καὶ ζύθου 459. Μελιτοπαραγωγή 800. Μηχανῶν (ἡ διὰ τῶν) προσγινομένη οἰκονομία τοῦ χρόνου 527. Παγκόσμιος παραγωγή τῶν πολυτίμων μετάλλων ἰδίως μετὰ τὴν ἀνακάλυψιν τῆς Ἀμερικῆς 510. Παροιμίαι (ἀημέθεις) καὶ παραγγέλματα περὶ τῶν μηνῶν τοῦ ἔτους: Ἰούλιος 428, Αὐγούστος 526, Σεπτέμβριος 640, Ὀκτώβριος 686, Νοέμβριος 749, Δεκέμβριος 794. Πίπαι (αἱ ἐκ θαλασσοῦ ἀφροῦ) 670. Πτηνῶν (ἡ χρησιμότης τῶν) 587. Σιδηροδρόμων (ἀρχὴ τῶν) 783. Σίτος (ὁ) ἐν τῷ Μεξικῷ 479. Σουέζ (διώρυξ τοῦ) 663. Σταφιδοκάρπου (ἐξαγωγή) ἐν Ἑλλάδι κατὰ τὰ ἔτη 1861-1875, 768. Ταρίφα 496. Τέλου (περὶ) 779. Τυπογραφεῖον ἐν ἀτμαμάξῃ 800. Τυπογραφίας (ἐξέσεις τῆς) 808. Ἰπποδρυχίου σύριγγος (σχέδιον) μεταξὺ Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας 729.

Γεωγραφία καὶ περιηγήσεις.

Ἄγγλοι (οἱ) εἰς τὸν βόρειον πόλον 752. Ἐθνικός (ὁ) παράδεισις τῶν Ἰνωμένων πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς 551. Ἐκ-

δρομὴ εἰς τὰς τοῦ Λονδίνου συνοικίας τῶν πενήτων 786, 803. Ναύπλιον (τὸ) κατὰ τὸ 1828, 621. Νικοβάραι (αἱ νῆσοι) 535. Πεκίνου (ἡ ἐπιφάνεια τοῦ) 606. Σερβίας (γεωγραφία τῆς) 617.

Ἐπιστημονικά.

Ἀνακαλυφθέντος ἀστέρου (περὶ τοῦ τῆ 12)24 Νοεμβρίου 1876 ἐν Ἀθήναις) ἐν τῷ ἀστερισμῷ τοῦ κύνου 814. Γαζροτομίας (περὶ), ἤτοι ἡ δι' ἐγχειρίσεως εἰσαγωγή τροφῆς εἰς τὸν στόμαχον 829. Διαρκείας (περὶ τῆς) τῆς ἡμέρας 747. Δύναται τις νὰ ζῆ ἄνευ σπληνός; 799. Ἐξήγησις τῶν καθημερινῶν φαινόμενων 428, 447, 671. Μουσικὴ (ἡ) τῶν ὀδύτων 606. Ὅργανα (τὰ νεωστὶ ἐφευρεθέντα) πρὸς διάσωσιν τῶν ναυαγῶν 826. Περιέργον πρόδλημα ἀνατοκισμοῦ 670. Πτητικὴ μηχανὴ 831. Ταφῆς (περὶ προύρου) 797.

Ζωολογία.— Ἀρκτων (πάλη λευκῶν) 798. Ἔντομα βλαβερὰ: Φυτόφθειρα ἢ βοδδοῖσις 425, Νοημοσύνη τῶν λύκων 751. Πόθεν πηγάζει τὸ αἶσθημα τοῦ καλοῦ ἐν τῷ γένει τῶν ζώων 782.

Φυσικὴ.— Ἀερόστατα ναυαγήσαντα ἐν θαλάσσῃ 445. Βαρομέτρου (περὶ) 762. Πρίστλεϋ καὶ Λαδοαζιέ ἢ ἡ ἀνακάλυψις τοῦ ὀξυγόνου 475.

ΧΗΜΕΙΑ.— Ἱστορία ἐνὸς κηρίου 450, 466, 482, 498, 514, 530, 546, 562, 577, 594, 610, 626, 642, 658, 674, 691, 707, 723.

Ἦθη καὶ ἔθιμα.

Ἅγιος (ὁ) Ἠλίας 460. Ἐσωτερικόν (τὸ) τῶν οἰκιῶν ἐν Ρωσίᾳ κατὰ τὸν χειμῶνα 702. Ἰνδοὶ (οἱ) γόνιτες 639. Μαυροβουνία (ἡ) γυνή 712. Πένθος (τὸ) ἐν Κίνα 751. Χαιρετισμὸς δι' ἑκατὸν καὶ ἐνὸς κανονοβολισμῶν 703. Χριστογεννα (τὰ) ἐν Ἀγγλίᾳ 823. Χριστουγέννων (πόθεν ἤρξατο ἡ τῶν) ἑορτὴ 821.

Καλλιτεχνία.

Θέατρον (τὸ Ἀγγλικόν) ἐπὶ Σαικσπείρου 622.

Κοινωνικά, πολιτικὰ, στατιστικὴ.

Βουλευτῶν (ἀναλογία) ἐπὶ τοῦ πληθυσμοῦ 816. Δαπάναι ὑπέρ τινων πολέμων τοῦ 19' αἰῶνος 539. Διοικητικὴ διαίρεσις τοῦ Ὄθωμανικοῦ κράτους 477. Λαοὶ ἀποταμιευτικοὶ 621. Λονδίνου (μεγαλεῖον τοῦ) 703. Λόρδου δημάρχου (ἡ τελευτὴ τοῦ) ἐν Λονδίνῳ 780. Μεγαλήτερος (ὁ) κάτοχος δημο-

ΕΣΤΙΑ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

Τόμος Δεύτερος

Συνδρομὴ ἑτησίαι: Ἐν Ἑλλάδι πρ. 10, ἐν τῇ ἀλλοτ. πρ. 20 — Αἱ συνδρομαὶ ἄρχ. ἀπὸ 1 ἰαν. ἐκαστ. ἔτους καὶ εἶνε ἐτήσιαι — Τιμὴ προχρ. φύλλον λ. 30 — Γραφ. τῆς Διοικήσεως: Ὁδ. Σταδίου, 6.

4 Ἰουλίου 1876

ΕΚ ΤΩΝ ΤΟΥ ΦΡΑΓΚΛΙΝΟΥ

Ἡ ΠΥΛΗ ΤΟΥ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΥ¹

Διήγημα.

Ἦτον μίαν φορὰν ἀξιωματικός τις ἐνάρετος, καλούμενος Μοντρεζώρ, καὶ αὐτὸς ἐνόησεν ἐπικινδύνως. Ὁ πνευματικός του, φοβούμενος μὴ ἀποθάνῃ, τὸν ἐσυμβούλευσε νὰ ἐξομολογηθῇ καὶ νὰ κοινωνήσῃ, ἵνα γείνη δεκτὸς εἰς τὸν παράδεισον.

— Περὶ τούτου δὲν ἔχω πολλὴν ἀνησυχίαν, εἶπεν ὁ Μοντρεζώρ· διότι, τὴν περασμένην νύκτα εἶδα ὄνειρον, καὶ οὕτως ἡσύχασα ὀλοτελῶς.

— Καὶ τί ὄνειρον εἶδες; ἠρώτησεν ὁ πνευματικός.

— Εἶδα, εἶπε, πὼς ἤμην τάχα εἰς τὴν πύλην τοῦ παραδείσου, καὶ πάμπολλοι ἄνθρωποι μετ' ἐμοῦ, οἵτινες ὅλοι ἐστριμμόνοντο ποῖος πρώτος νὰ εἰσελθῇ. Ὁ ἅγιος Πέτρος ἠρώτα ἕκαστον αὐτῶν ποίως θρησκείας ἦτον. Ὁ μὲν εἶπεν· Εἶμαι καθολικός Ῥωμαιοῦ. Καλὰ, εἶπεν ὁ ἅγιος Πέτρος· εἰσελθε, καὶ λάβε θέσιν ἐκεῖ, μεταξὺ τῶν καθολικῶν. Ὁ δὲ εἶπεν· Εἶμαι ἀνατολικὸς Ὀρθόδοξος. Καλὰ, εἶπεν ὁ ἅγιος Πέτρος· εἰσελθε, καὶ λάβε θέσιν ἐκεῖ, μεταξὺ τῶν ὀρθόδοξων. Ἄλλος εἶπεν· Εἶμαι διαμαρτυρούμενος Ἀγγλικανός. Καλὰ, εἶπεν ὁ ἅγιος Πέτρος· εἰσελθε, καὶ λάβε θέσιν μεταξὺ τῶν ἀγγλικανῶν. Καὶ οὕτω καθεξῆς. Τέλος πάντων, ἠρώτησε καὶ ἐμὲ ποίαν θρησκείαν εἶχα. Ἀλλοίμονον! εἶπα· κατὰ δυστυχίαν, ὁ ταλαίπωρος Ἰάκωβος Μοντρεζώρ δὲν ἔχει κάμμιναν. Κρίμα! εἶπεν ὁ ἅγιος Πέτρος· δὲν ἤξεύρω τώρα ποῦ νὰ σὲ τοποθετήσω. Μολαταῦτα, εἰσελθε, καὶ οἰκονομήσου ὅπως ἠμπορέσης.

ΠΕΡΙ ΘΕΙΑΣ ΕΥΣΠΛΑΓΧΝΙΑΣ²

Μοὶ γράψετε ὅτι ὁ φίλος μας Βενιαμὶν Κέντ μετέβη εἰς τὴν ἄλλην ζωὴν. Ἐλπίζω ὅτι θὰ καταχθῆ ἐν σικηναῖς δικαίω, στηριζόμενος ἐπὶ τὴν ἐλπίδα μου ταύτην εἰς τὸ ὅτι, χωρὶς νὰ ἦναι τὸσον ἀκριβὲς ὀρθόδοξος, ὅσον εἶμι καὶ ἐγὼ, ἦτον ἄνθρωπος τίμιος καὶ εἶχεν ἀρετάς. Ἄν εἶχεν ὁ-

1. Τὸ διήγημα τοῦτο συνεγράφη ὑπὸ τοῦ συγγραφέως γαλλιστί. Ὁ Παρνεῖς, θελήσας νὰ τὸ στιχογραφῆσῃ, τὸ κατέστρεψε.
2. Ἀπόσπασμα ἐπιστολῆς ἐκ Φιλαδέλφειας πρὸς τὴν δεσποσύνην Πάρτριτζ, τῆς 26 νοεμβρίου 1788.

σίων χρεωγράφων ἐν Γαλλίᾳ 752. Παράσημον (τὸ) τοῦ Κνημιδοδέσμου 525. Πλύντριαι ἐν Παρισίοις 703. Πόσοι φρονεῖνται καὶ πόσοι τραυματίζονται εἰς μίαν μάχην 575. Πρακτικὴ οἰκονομία 449, 465, 481, 497, 513, 529, 545, 561, 577, 593, 609, 625, 641, 657, 673, 689, 705, 721, 737, 753, 769, 785, 801, 817. Σιδηροδρομικαὶ γραμμαεὶ ἐν Τουρκίᾳ 799. Στρατιωτικαὶ δυνάμεις τῆς Σερβίας 568. Ταχυδρομικὴ (στατιστικὴ) 752. Τηλεδύλον 150 τόνων 752. Φθίσεως (ἐπέκτασις τῆς) 799.

Οἰκιακὴ οἰκονομία.

Ἀμμωνίας (οἰκιακὴ χρῆσις τῆς) 448. Ἀραιώσεις πηκτῆς μελάνης 496. Καθάρσις τῶν κρυσταλλίνων φιαλῶν 464. Κρέατος (διατήρησις τοῦ) 480. Νέων οἰκιακῶν μέσων πρὸς καθαρισμὸν μεμολυσμένων χώρων καὶ διατήρησιν φαγητῶν 608.

Ποικίλα.

425, 434, 452, 495, 512, 557, 558, 560, 579, 592, 607, 622, 656, 669, 688, 690, 717, 725, 735, 747, 750, 752, 753, 765, 768, 769, 778, 785, 786, 800, 801, 814, 816, 817, 825, 828, 832.

Πρακτικαὶ γνώσεις.

Γράφειν (μέσον τοῦ) ἐπὶ λινῶν ὄρασμάτων 656. Κατοικίας (ἐκλογὴ) 496. Παγωτῶν (περὶ τῆς χρήσεως τῶν) 528. Πασσάλων καὶ λοιπῶν ξύλων (διατήρησις) 448. Πραγματικὴ ἀπώδειξις τῆς λήξεως τόκου, ἥτοι 1000 δραχμαὶ ἐν διαστήματι 75 ἐτῶν πρὸς 10 τοῖς 0)Q ἀνατοκίζόμεναι 432. Ὑδατος (πρόχειρος δοκιμασία τῆς ποσιμότητος τοῦ) 608. Ὡς (ποῖα τὰ κατάλληλα) πρὸς παραγωγὴν καλῶν ὀρνίθων 672.

Ὑγιεινὴ.

Ἀτμοσφαιρικοῦ (περὶ τοῦ) ἀέρος ὑπὸ ὑγιεινὴν ἔποψιν 718. Γάλακτος (ἀπομίμησις τοῦ) 832. Δηλητηριασμένα βροδάκινα 557. Ἐργηγόσεως (περὶ τῆς) 559. Ἐμβολισμοῦ (ὁ νέος περὶ) νόμος τῆς Πρωσίας 631. Θαλασσίων λουτρῶν (περὶ) 430. Κατεψυγμένου (κατάχρησις) ὕδατος 751. Κοιτῶνος (περὶ τῆς καταλληλοτέρης τοῦ) διαθέσεως καὶ περὶ κλίνης 687. Λειποθυμοῦντας (περὶ τῆς πρὸς) προσηκούσης συνδρομῆς 800. Λύσεως (περὶ) 511. Ὀδόντων (προφυλακτικὰ μέσα τῶν) 496. Οἰνοπνευμάτων (κατάχρησις) 799. Πνιγόμενων θεραπεία 543. Ὑγείας (ἐπίδρασις τῶν σωματικῶν ἀσχησῶν ἐπὶ τῆς) 830. Ὑπνον (περὶ τῆς καταλληλοτέρας πρὸς) θέσεως τοῦ σώματος 656, (περὶ τοῦ καταλληλοτέρου πρὸς) χρόνου κατὰ τὰ κλίματα καὶ τὰς ὥρας τοῦ ἐνιαυτοῦ 592, (περὶ τινῶν μέσων καταλλήλων νὰ προκαλέσωσι τὸν) 704. Ὑπνου (περὶ τοῦ) 576, (περὶ τῆς διαρκείας τοῦ) κατὰ τὰς ἡλικίας, τὸ φύλον, τὰς κράσεις κτλ. 623.

Φιλολογία, ἠθολογία, φιλοσοφία.

Ἄκτις (μία) τοῦ ἡλίου 749. Ἀλήθειαι 429, 448, 464, 480, 496, 511, 527, 543, 559, 575, 591, 607, 622, 640, 656, 672, 686, 702, 720, 736, 750, 768, 784, 795, 816, 829. Ἀναῖνοι πράξεις 495. Ἀνδρούτσου (χαρακτηρισμὸς τοῦ Ὀδυσσεῦς) 736. Ἀποριῶν (λύσις διαλεκτικῶν): Ἀπονίπτομαι τὰς χεῖρας 447, Γόρδιος δεσμὸς 429, Διαβαίνειν τὸν Ῥουβίκωνα 591, Ὅλα ἔξ με καθεύδειν τὸ τοῦ Μιλτιάδου τρόπιον 479, Σαρδάνιος ἢ Σαρδόνιος γέλωσ καὶ Σαρδάνιον ἢ Σαρδόνιον γελῶν 462, Συκοφάντης 495. Ἀριστοργήματος (ἢ τιμὴ ἐνός) 831. Βασανιστήρια ἐν Κρήτῃ ἐπὶ Ἐνετῶν 491. Βενιαμὶν Φραγκλίνου (ἀπόσπασμα ἐκ τῆς διαθήκης τοῦ) 433. Γυναικῶν (ἢ ἀξία τῶν) ἐν τῇ Ἀνατολῇ 752. Δεκάλογος τῆς συναναστροφῆς 479. Ἐθνικὰ ἔθνη (τὰ ἐπὶ τῆς ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως) 671. Εἰλικρινείας (ἐκτίμησις) 558. Ἑλληνισμὸς (νέωτερος) 653. Ἐπισκέψεις (αἱ) 479. Ζαΐμη (χαρακτηρισμὸς τοῦ) 793. Θείας (περὶ) εὐσπλαγχνίας 417. Ἱστορίας (μία σελίς τῆς ἑλληνικῆς) 439. Καποδιστρίου (χαρακτηρισμὸς τοῦ) 570. Κατήχησις (μανιατικὴ) 794. Κολοκοτρώνη (χαρακτηρισμὸς τοῦ) 793. Κουντουριώτου (χαρακτηρισμὸς τοῦ Λαζάρου) 826. Λόντου (χαρακτηρισμὸς τοῦ) 793. Μητρότητος (τὸ αἶσθημα τῆς) 494. Ὄθων (ὁ βασιλεὺς) ἐπὶ ἑλληνικῆς γῆς 585. Πατριδὸς (περὶ ἀγάπης τῆς) 697. Πατρίς (τί ἐστὶ) 720. Πατριωτισμὸς (τί ἐστὶν ἀληθὴς) 811. Πίστειος (οἱ τρεῖς λόγοι τῆς) 701. Πυρκαϊαὶ (αἱ) ἐν Κωνσταντινουπόλει 666. Πύλη (ἢ) τοῦ Παραδείσου 417. Σέρβων (ἔθνογραφία τῶν) 508. Συστατικαὶ ἐπιστολαὶ 463. Ψεύδους (θεωρία τοῦ) 732.

ΑΝΕΚΔΟΤΑ. — Ἀφελῆς ἐξήγησις τοῦ συντάγματος 655. Ἀφρημένος (ὁ) σοφὸς 464. Βέλος (τὸ) τοῦ Πάρου 464. Ἰδιοκνήτης καὶ ἐνοικιαστὴς 464. Μπαρπέρης (ὁ) καὶ ὁ παπαγάλος τοῦ 703. Πολυάσχολοι ὑπηρέται 464. Πόρισμα τῆς πείρας 464. Ῥιχάρδ (ὁ) καὶ τὸ ἀψίνθιον 591.

ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ, ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΑΙ ΣΚΗΝΑΙ. — Ἀλήθεια (ἢ) ἐπὶ μίαν μόνην ἡμέραν 738, 754, 770. Διαθήκη ἑκατομμυριούχου 668. Ἱστορία μιᾶς φιᾶλης 455. Λευκαὶ (αἱ) τρίχιες μιᾶς βασιλίσσης 418. Λίκνον (παρὰ τὸ) 501. Λύκος (ὁ λοχαγὸς) 765. Μελλόνουμοφοι (οἱ) τῆς Σπιτζεβέργης 531, 548, 563, 580, 595, 613, 628, 644, 660, 677, 693, 709, 725. Μητρὸς δοκιμασία 819. Μικρὰ (ἢ) φωσφοροπῶλις 824. Μουρίλλος (ὁ) καὶ ὁ μαζρός του 468.

ΜΥΘΟΙ. — Τσίτσικας (ὁ) καὶ ὁ γρόλλος 463.

ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ. — Οἶνος (ὁ) καὶ ὁ Μωάμεθ 828. Σοφὸς (ὁ) καὶ τὸ κοράσιον 558.

ΠΟΙΗΣΕΙΣ. — Ἀσμάτιον (ἐν) 510. Ἐαυτὸν (εἰς) 795. Ἐκθετον (τὸ) 543. Ἐπάτιης (ὁ) 767. Ἐπάνοδος (ἢ) 672. Μελαγχολικὴ παραβολὴ 816. Ναύτης (ὁ) τοῦ Ἰονίου 828. Ναυτόπουλο (τὸ) 767. Παλαιὸς (ὁ) καιρὸς 767. Πρωτομαρτίᾳ (ἢ) ἢ τὸ χελιδόνι 480. Σιγάρων (τὸ) 750. Τυρταίου (τὸ τραγούδι τοῦ) 702. Ὑμνος τελευταῖος τῶν εἰς τὸν Μάιον 640. Χάμκος (ὁ θάνατος τῆς) 527. Χαρὰ (ἢ) 784. Χάρος (ὁ) καὶ οἱ ἀποθαμένοι 447. Ψαράς (ὁ) καὶ ἡ βαρκουλά του 686. Ὡδὴ πρὸς τὸν ποιητὴν Ἀθανάσιον Χριστόπουλον κατὰ τὴν εἰς τὴν Ἑλλάδα ἔξοδόν του 607.

λίγην ὑποκρισίαν, ἢ ὑποκρισία τοῦ ἦτον ἀντίθετος τῆς ὑποκρισίας πολλῶν ἄλλων ἦτον ἢ ὑποκρισία ἀνδρὸς, ὅστις δὲν ἦτον τόσον κακὸς, ὅσον ἐφαίνετο. Καθ' ὅσον εἶναι περὶ τῆς εὐδαιμονίας τοῦ μέλλοντος κόσμου, δὲν δύναμαι κατ' οὐδένα τρόπον νὰ φαντασθῶ ὅτι τὸ πλῆθος αὐτὸ τῶν ἐκ διαφόρων θρησκευμάτων πιστῶν οἵτινες, κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς Κρίσεως, θὰ τρέχουν νὰ ἰδοῦν οἱ μὲν τοὺς δὲ κολαζομένους, δὲν θὰ ψευσθῇ εἰς τὰς προσδοκίας του, καὶ δὲν θὰ περιορισθῇ εὐχαριστούμενον εἰς τὴν ἰδίαν του σωτηρίαν.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ ΧΕΙΡΟΣ

πρὸς τοὺς διατελοῦντας ἐφόρους τῆς δημοσίας ἀγωγῆς.

Ἀποτεινομαι πρὸς ὅλους τοὺς φίλους τῆς νεολαίας, καὶ τοὺς ἐξορκίζω νὰ ρίψωσι βλέμμα ἐλέους πρὸς τὴν ἀθλίαν μου τύχην, καθικετεύουσα αὐτοὺς νὰ διασκεδάσωσι τὰς προλήψεις τῶν ὀπιῶν γίνουμαι θύμα. Εἰμεθα, κύριοι, δύο ἀδελφοὶ οἱ δύο ὀφθαλμοὶ τοῦ ἀνθρώπου οὔτε περισσότερο ὁμοιάζου, οὔτε ἐν πλειοτέρᾳ ἀρμονίᾳ διατελοῦν, παρ' ὅσον ἠθέλαμεν ζῆ αἱ ἀδελφοὶ ἡμεῖς μετ' ἀλλήλων, ἄνευ τῆς μεροληψίας τῶν γονέων μας, καὶ τῆς ὑβριστικῆς διακρίσεως τὴν ὀπιῶν πρὸς ἡμᾶς μεταχειρίζονται. Ἀπὸ τῶν νηπιακῶν μου χρόνων, κύριοι Ἐφοροὶ, ἀνετρόφην θεωροῦσα τὴν ἀδελφὴν μου ὡς ἔχουσαν βαθμὴν ἀνώτερον τοῦ ἐδικοῦ μου. Μετ' ἀφῆσαν νὰ μεγαλώσω ἄνευ τῆς παραμικρᾶς παιδείας, ἐνῶ διὰ τὴν ἀνατροφήν τῆς ἀδελφῆς μου ποῖοι κόποι καὶ ποῖαι θυσίαι δὲν ἔγειναν! Ἐδῶκαν εἰς αὐτὴν διδασκάλους καλλιγραφίας, ζωγραφίας, μουσικῆς καὶ τῶν ἄλλων μαθημάτων ἐγὼ δὲ, ἐν ἐτύχαινε ποτε νὰ πιάσω κονδύλιον, μολυβδοκόνδυλον, βελόνην, μετ' ἀνείδιζαν καὶ μετ' ὑβρίζαν καὶ ποσάκις ἐπειτα δὲν μετ' ἐρράβδιζαν, τιμωροῦντές με ἐπὶ ἀδεξιότητι καὶ ἐλλείψει καλῆς συμπεριφορᾶς! Εἶναι ἀλήθεια ὅτι ἡ ἀδελφὴ μου εἰζῆται καὶ ἐλάμβανε τὴν συνδρομὴν μου εἰς πολὺν περιστάσεις ἢ ἤθελεν ὅμως ἢ φαντασμένη νὰ ἔχη αὐτὴ τὴν ὑπερτάτην διεύθυνσιν, νὰ μὴ με προσκαλῆ εἰμὴ ἐν ὄρα ἀνάγκης, καὶ νὰ με ἔχη πάντοτε ὡς ὑπηρέτριαν.

Μὴ νομίσητε ὅμως, κύριοι Ἐφοροὶ, ὅτι, ταῦτα γράφουσα καὶ οὕτω παραπονομένη, κινουμαι ἀπὸ αἰσθημα ματαιοφροσύνης. Ὅχι· τὰ βί-

πρωίας, ἦλθον νὰ τὴν μεταφέρωσιν εἰς τὴν αἰθουσαν τοῦ δικαστηρίου. Ἐκοιμάτο τὴν ἐξύπνισαν ἀποτόμως ἦτο νῆστις τὴν ἀφῆκαν νῆστιν. Ὀμίλησεν ὡς ὁμιλοῦσιν οἱ ἄγγελοι! Ἡ καρδιά της τὴν ἐδίδαξε τὴν ἔκκλησιν ἐκείνην πρὸς τὰς μητέρας, ἦτις ἔκαμε νὰ χωριάσωσι τοὺς ἥρωας τοῦ Σεπτεμβρίου καὶ ἐκίνησε τὰ δάκρυα καὶ τὰς χειροκροτήσεις τῶν μεγαιρῶν τῶν θεωρειῶν. Τὴν τετάρτην μ. μ. διεκόπη ἡ συνεδρίασις καὶ τότε εἰς τῶν δεσμοφυλάκων ἐνεθυμήθη ὅτι ἡ βασίλισσα δὲν εἶχε φάγει τίποτε μέχρι τῆς στιγμῆς ἐκείνης. Ἐπὶ ἐννέα ὥρας ἐπάλαιεν ἡ ταλαίπωρος κατὰ τῶν δημίων τοῦ Λουδοβίκου ΙΕΤ'. Ἐδωκαν εἰς τὴν βρετανίδα ὑπηρετρίαν της Ῥοζαλίαν νὰ τῆς φέρῃ ὀλίγον ζωμόν. Ἄλλ' ἐνῶ διήρχετο διὰ τῆς αἰθούσης, ὅπως ἔλθη πρὸς τὴν βασίλισσαν, εἰς ὑπαστυνόμος ἤρπασε τὸ κύπελλον ἀπὸ τῶν χειρῶν τῆς Ῥοζαλίας. Ὁ ὑπαστυνόμος οὗτος, ὀνόματι Λαβουζιέρος, ἦτο σιμὸς καὶ κυφός· εἶχε δὲ ἐρωμένην ἄθλιόν τι πλάσμα, ὅπερ εἶχε τοποθετήσει ἐπὶ τοῦ πρώτου θρανίου, ὅπως ἴδῃ καλλίτερον τὴν χήραν Καπέτου.

Ἡ Ῥοζαλία ἐνόμισε κατ' ἀρχάς ὅτι ὁ Λαβουζιέρος δὲν ἤθελε νὰ πῆ ἡ βασίλισσα τὸν ζωμόν ἐκείνον, οὐ εἶχε τόσην ἀνάγκην. Ἄλλ' ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς ἐμελέτα φοβερότερον ἔγκλημα. Ἐσκέφθη ὅτι ἡ εὐκαιρία ἦτο καλὴ, ὅπως τὸ ἐλεεινὸν ἐκεῖνο γύναιον ἴδῃ ἐκ τοῦ πλησίον τὴν βασίλισσαν, καὶ διὰ τοῦτο ἀπέσπασε τὸ κύπελλον ἐκ τῶν χειρῶν τῆς ὀδυρομένης Ῥοζαλίας. Ἡ ἐρωμένη τοῦ Λαβουζιέρου, φέρουσα τὸν ζωμόν, ἔχυσε καθ' ὁδὸν τὸν ἥμισυ. Ἐκάστη σταγὼν τοῦ χυθέντος ἐκείνου ζωμοῦ ἠλάττου κατὰ μίαν σταγόνα τὸ εἰς τὰς φλέβας τῆς βασιλίσσης αἷμα!

Ἴδου, τῷ ὄντι, ὠραῖον θέμα ζωγραφίας ἀξίας νὰ παρατεθῆ παρά τὸν μεστὸν ὄζου καὶ χολῆς σπόγγον, ὃν προσήγαγον εἰς τὰ χεῖλη τοῦ Σωτήρος ἐπὶ τοῦ Γολγοθᾶ. Ἡ ἐρωμένη τοῦ Λαβουζιέρου δίδουσα νὰ πῆ εἰς τὴν Μαρίαν Ἀντουανέταν τὴν Αὐστριακὴν, ὅπως τὴν ἴδῃ καλλίτερον!

Ἡ βασίλισσα κατεδικάσθη αὐθημερὸν εἰς θάνατον καὶ ὁ Λαβουζιέρος ἐδείπνησε μετὰ τῆς ἐρωμένης του.

Πρὸ τῆς ἀποφράδος ἡμέρας ἡ βασίλισσα ἐζήτησεν ἱερέα ἡ Δημοκρατία ἐπεμψε πρὸς αὐτὴν ἕνα τῶν ἰδικῶν της ἱερέων. Δὲν ὑπελείφθη ἄλλο εἰς τὴν βασίλισσαν, ἢ νὰ γονυπετήσῃ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.

Ἀνέτειλε τέλος ἡ ἡμέρα τῆς ἀπολυτρώσεως. Ἀπὸ τῆς προτεραίας τὸ θῦμα διώρθωσεν ἰδίαις χερσὶ τὴν μέλαιναν ἐσθῆτα, ἣν ἠθέλησε νὰ φορέσῃ ἐπὶ τῆς λαιμητόμου. Ἄλλ' ἐπειδὴ τὴν προτεραίαν ἐφάνη ὠραία καὶ μεγαλοπρεπὴς ὑπὸ τὴν πένθιμον ἐκείνην περιβολὴν, οἱ δικα-

σταὶ δὲν ἐπέτρεψαν νὰ ἐνδυθῇ οὕτω τὴν ἡμέραν τοῦ θανάτου της. Ἐβάδισε λοιπὸν πρὸς τὸ ἰκρίωμα, φέρουσα τὸ λευκὸν πρωϊνὸν ἐνδυμα, τὸ πεμφθὲν αὐτῇ ὑπὸ τῆς Ἐλισσάβετ. Διηυθέτησε τὸ ὄστατον τὴν ὠραίαν κόμην της καὶ ἔφριξεν ἰδοῦσα αἴφνης κατάλευκον τὴν κεφαλὴν της, κατάλευκον ἐντὸς εἰκοσι τεσσάρων ὥρων!... Συνεπλήρωσε τὸν καλλωπισμὸν της περιβαλοῦσα τοὺς πόδας της μελανὰ περικνήμια καὶ τὰ αὐτὰ ἐκεῖνα μικρὰ σανδάλια, ὧν δὲν εἶχε φθεῖρει τὸν τύπον ἐπὶ ἐβδομηκοντα ἡμέρας.

Νὰ τοιμήσω νὰ ἐπαναλάβω ὅ,τι διηγῆται ἡ Ῥοζαλία; Ἡ βασίλισσα κεκρυμμένη μετὰ τοῦ τοίχου καὶ τῆς κλίνης, συνεσπειρώθη κατὰ γῆς ὅπως ἀλλάξῃ ἐνδύματα. Ὁ φρουρῶν χωροφύλαξ ἔκυψεν, ὅπως ἴδῃ τί πράττει ἡ βασίλισσα, καὶ ματαίως ἡ Α. Μ. στρέψασα πρὸς αὐτὸν ὄμματα δακρυόβρεκτα, τὸν παρεκάλεσεν ἐν ὀνόματι τῆς χρηστότητος, νὰ ἀποστρέψῃ τὴν κεφαλὴν. Ὁ χωροφύλαξ ἀπεκρίθη ὅτι τοιαύτην διαταγὴν εἶχε λάβει. Καὶ ἀφ' οὗ δὲ ἐνεδύθη ἡ βασίλισσα, ὑπὸ τοιαύτης κατείχετο αἰδηροσύνης, ὥστε ἐτύλιξε μετὰ προσοχῆς τὴν ἐσθῆτα, ἣν ἀπέβαλε, καὶ ἔκρυψεν αὐτὴν ὑπὸ τὸ στρώμα τῆς κλίνης. Καὶ ὁ δῆμιος περιέμενε!

Καὶ ὡς νὰ ἐφοβεῖτο τὸ ἔθνος μήπως ἐκ τῆς εἰρκτηῆς ταύτης ἀναβλαστήσῃ θαυμά τι ἐκδικήσεως, μόλις ἡ βασίλισσα ἐξῆλθεν, ὅπως πορευθῆ εἰς τὸν θάνατον, καὶ οἱ δεσμοφύλακες εἰσορμησαντες συνήγαγον πᾶν ὅ,τι ἀνῆκεν εἰς τὴν βασίλισσαν, ἔρριψαν αὐτὰ φύρδην μίγδην ἐντὸς τῆς σινδόνης τῆς κλίνης καὶ τὰ μετέφεραν ἄγνωστον ποῦ.

Εἰζεύρετε προσέτι ὅτι ὁ δῆμιος ἔδесе βαναύσως καὶ σφιγκτότατα τὰς χεῖρας τῆς βασιλίσσης, ὅτι ἔκοψε τὸν κεφαλόδεσμὸν της, ὃν τόσον ἐκοπίασε νὰ διορθώσῃ, ὅτι ἔκοψε τὴν κόμην της καὶ ἔθηκε τοὺς βοστρύχους εἰς τὸ θυλάκιόν του διὰ νὰ τοὺς καύσῃ!

Καὶ τὸ παιδίον ἐκεῖνο, τὸ λευκὸν καὶ ῥοδόχρουν, ὅπερ ἔτεινε τὰς μικρὰς του χεῖρας πρὸς τὸ σεβάσιμον θῦμα καὶ ἔκαμε τὴν βασίλισσαν νὰ νομίσῃ ὅτι εἶναι τὸ τέκνον της, τὸ μαρτυρικὸν παιδίον, ὅπερ δὲν ἔμελλε πλέον νὰ ἐπανίδῃ εἰμὴ εἰς τὸν οὐρανόν!

Εἰζεύρετε ὅτι οἱ φρουροῦντες αὐτὴν δύο χωροφύλακες ἐκάπνιζον καὶ ἐβωμολόχουν πρὸς ἀλλήλους.

Εἰζεύρετε ὅτι ἔγραψε κρυφίως τὴν διαθήκην της, ὑπὸ τὸ σκέπασμα τῆς κλίνης καὶ ὅτι ἡ διαθήκῃ αὕτη ἐπεδόθη εἰς τὸν Φουκιέ Τερβίλ.

Τέλος, εἰζεύρετε τὸν θάνατόν της καὶ ἐλπίζω ὅτι δὲν περιμένετε νὰ σᾶς διηγηθῶ καὶ τοῦτον. Δὲν ἀντέχω πλέον.

Χάρου τῶν ἀναγνωστῶν τῆς Ἐστίας μεταφράσαμεν ἐν τῆς Ἐπιθεωρήσεως τῶν δύο Κόσμων τὸ ἐπόμενον περιεργότατον ἄρθρον περὶ τῆς βιομηχανικῆς χρήσεως τῆς ἡλιακῆς θερμότητος.

Τὴν τελειοποιῆσαι καὶ πρακτικὴν ἐφαρμογὴν ταύτης πρέπει ἡμεῖς μάλιστα νὰ ἐπευχόμεθα, ἡμεῖς οἱ τινες στεροόμεθα παντελῶς τοῦ λιθάνθρακος, τῆς πηγῆς ἐκείνης τοῦ πλοῦτου καὶ τῆς ἀναπτύξεως τῆς βιομηχανίας καὶ τῆς αὔξησεως τῆς εὐημερίας τῶν ἔθνων, ἐν ᾧ ἀφ' ἑτέρου ἡ φύσις ἐδωρήσεν ἡμῖν αἴθριον οὐρανὸν καὶ ἥλιον ὅστις γενναίως καταπέμπει ἡμῖν τὴν φωτοδύλον δέσμησιν τῶν ἀκτίνων του.

ΑΝΑΡΕΑΣ ΚΟΡΑΕΙΛΙΑΣ.

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΧΡΗΣΙΣ ΤΗΣ ΗΛΙΑΚΗΣ ΘΕΡΜΟΤΗΤΟΣ

Ἡ ἱστορία τῶν ἐκ χαλκοῦ ἐμπρηστικῶν κατόπτρων τυγχάνει γνωστὴ. Ἐν Ῥώμῃ ἤναπτον τὸ ἱερὸν πῦρ διὰ τοιαύτης συσκευῆς, καὶ ὁ Ἀρχιμήδης ἐνέπρησε τὰ πλοῖα, ἅτινα ἐπολιόρκουν τὰς Συρακούσας, συγκεντρῶν ἐπ' ἐκείνων τὰς ἀκτῖνας τοῦ ἡλίου διὰ μεγάλου ἀντανακλάστρου (réflecteur). Ὁ Βυφῶν ἐπανελάβε λίαν ἐπιτυχῶς τὰ πειράματα τοῦ Ἀρχιμήδους. Διὰ κατόπτρου μικρᾶς κοιλότητος, συγκειμένου ἐκ πολλῶν κατόπτρων κεκασσιτερωμένων, ἔκαστε μακρόθεν σανίδας πεύκης, αἰγείρου, ἔτακε τὸν κασσίτερον, τὸν ἄργυρον, μεταλλεύματα, καὶ ἐπυράκτωσε τὸν σίδηρον. Μετὰ τούτων ὁ Σωσσὺρ ἠδυνήθη ν' ἀθροίσῃ δι' ὑλοορράκτων κλωθῶν συνεπιτεθειμένων τὴν θερμότητα τοῦ ἡλίου μέχρι θερμοκρασίας ὑπερβαίνουσας οὐσιωδῶς τὴν τοῦ βράζοντος ὕδατος, καὶ ὁ ἀστρονόμος Ἰωάννης Ἐρσχελλος ἐπανελάβε τὰ αὐτὰ πειράματα ἐν τῷ Εἰδέλπιδι ἀκρωτηρίῳ ἀπὸ τοῦ 1834 μέχρι τοῦ 1838.

Κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν ὁ γάλλος φυσικὸς Πουλλιὲ ἐμέτρει ἐν Παρισίοις τὴν θερμογόνον ἐντασιν τῆς ἡλιακῆς ἀκτινοβολήσεως καὶ ἔφθασεν εἰς τὸ συμπέρασμα, ὅτι ἡ ἐκ τοῦ ἡλίου πεμπομένη θερμότης καὶ ἐπιχυνομένη ἐπὶ τὴν σφαιρὰν ἐπὶ ἕνα ἔτος δύναται νὰ διαλύσῃ περιβλήμα ἐκ πάγου περὶ τὴν γῆν τριάκοντα μέτρων παχύτητος. Περὶ τὸ 1860 ὁ κύριος Μουσῶ, τότε μαθητῆς τῶν μαθηματικῶν ἐν τῷ Λυκείῳ τῆς Ἀλανσῶνος, παρακινούμενος ἐκ τῶν ἐργασιῶν τοῦ Πουλλιὲ, τῶν τοῦ Μελλόνη, τοῦ ἱκανωτάτου τῶν Ἰταλῶν φυσικῶν, ὅστις ἔκαμε πειράματα περὶ τῆς διαβιβάσεως τοῦ θερμογόνου μετ' ἀπαραμίλλου ἀκριβείας, ἤπτετο θαρράλως τοῦ προβλήματος τῆς χρησιμοποίησεως τῆς ἡλιακῆς θερμότητος. Ἡ μηχανικὴ δύναμις τῆς θερμότητος ἐπὶ τέλους προσδιορίσθη.

Χάρης τῷ Μελλόνη ἐγίνωσκον τὴν ποσότητα τοῦ θερμογόνου, ἣν διάφορα σώματα λεπτυνθέντα εἰς λεπτάς πλάκας, οἷον ὑάλου, ἀφίουν νὰ διέλθῃ, καὶ τὴν διαφορὰν τῶν δυνάμεων τῶν ἀντανακλάστρων, τῶν ἐσιθλωμένων μεταλλικῶν ἐπιφανειῶν κατὰ τὴν φύσιν τῶν μετάλλων. Τὸ νὰ καταμετρήσῃ τις θησαυροὺς τῆς δυνάμεως ἣν ὁ ἥ-

λιος πέμπει καθ' ἐκάστην εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐκεῖνο ὅπερ θέλει φανῆ ὡς φαντασιώδες εἰς πολλοὺς ἀνθρώπους, τὸ νὰ συγκεντρωθῇ διὰ μικρᾶς δαπάνης τὰς ἡλιακὰς ἀκτῖνας διὰ νὰ κάμῃ ὥστε νὰ παράγωνται ἐξ αὐτῶν πάντα τὰ δυνατὰ ἀποτελέσματα, ἦτο εἰς τὸ ἐξῆς ἐπιθυμητόν τι τοῦ ὁποίου τὴν πραγματοποίησιν ἠδύνατο νὰ ἐπιχειρήσῃ μετὰ βεβαιότητος, ἐν ᾧ ὁ Βυφῶν καὶ ὁ Σωσσὺρ δὲν εἶχον εἰς τὴν διάθεσιν αὐτῶν ἐπὶ τούτῳ ἄλλο ἢ διδόμενα ἀνεπαρκῆ. Σήμερον τὸ ζήτημα καταντᾷ εἰς ἀπλοῦν ὑπολογισμόν, εἰς ἐφαρμογὴν φυσικῶν νόμων ἀπὸ τοῦδε καλῶς ἐγνωσμένων.

Ἴνα συγκεντρωθῇ τις ἐπωφελῶς τὰς ἀκτῖνας τοῦ ἡλίου, ἔδει νὰ ἔχῃ ἀποδοχέα οὔτε ὑπερμέτρου ὄγκου οὔτε πολυδάπανον. Μετὰ τινὰς ἀναψηλαφήσεις, καὶ μετὰ τὰ πρῶτα πειράματα συσκευῆς ἀναλόγου τῆς τοῦ Σωσσύρου, ὁ κύριος Μουσῶ ἐπινοεῖ πρὸς τοῦτο λέβητα κάθειον ἐκ χαλκοῦ, μεμελανωμένον ἐξωτερικῶς, καὶ περιβεβλημένον με τρεῖς ὑαλίνας συγκεντρικοὺς κώδωνας, ἰστάμενον δὲ ἐπὶ σώματος δυσθερμαγωγῆς, οἷον τῆς ἄμμου, τῶν ὀπτοπλίνθων, τοῦ ξύλου. Μετ' οὐ πολὺ ἐπαυξάνει τὴν δύναμιν τῆς συσκευῆς αὐτοῦ διὰ μεταλλικοῦ ἀντανακλάστρου, ὅπερ τῷ ἐπιτρέπει ἵνα χρῆται ἐνὶ μόνῳ τῶν τριῶν ὑαλίμων κωδῶνων. Ὑψώνει οὕτως οὐσιωδῶς τὴν θερμοκρασίαν τοῦ ἐν τῷ λέβητι ὕδατος, ὅπερ μεταβάλλει εἰς ἀτμὸν, τῆκει τὸ θεῖον ὅπερ τῆκεται ἐν θερμοκρασίᾳ 146 βαθμῶν καὶ ἐπιφέρει ἐν διαστήματι εἰκοσι λεπτῶν ἡλιασσεως ἐν τῷ λέβητι 200 βαθμῶν θερμοκρασίαν. Διὰ τοῦ ἐν λόγῳ ἀντανακλάστρου ἐν ὀλίγοις δευτερολέπτους ἤναψε σωρὸν σχιζῶν καὶ ξυλίνην σανίδα. Ἐντὸς ὑαλίμου ἀγγείου τεθειμένου ἐν τῷ συναυγασιῳ (ἦτοι ἐστία) τοῦ ἀντανακλάστρου, καὶ περιβεβλημένου δι' ὑαλίμου καλυπτήρος ἔτακεν ἐν διαστήματι δύο λεπτῶν ἐν χιλιόγραμμον κασσίτερον, τὴν αὐτὴν δὲ ποσότητα μολύβδου ἐν διαστήματι πέντε λεπτῶν, καὶ ψευδαργύρου ἐξ λεπτῶν. Αἱ πρὸς τῆξιν τῶν καθ' ἕκαστον μετάλλων τούτων ἀπαιτούμεναι θερμοκρασίαι εἰσὶ 235, 335 καὶ 475 βαθμῶν. Διὰ τῶν σφαιρικῶν ἢ παραβολικῶν κατόπτρων ἐν οἷς ἡ ἐστία συνίσταται ἐξ ἐνὸς σημείου καὶ οὐχὶ ἐκ μιᾶς γραμμῆς ὡς παρὰ τοῖς κωνικοῖς καὶ κυλινδρικοῖς κατόπτροις, οἷς ἐχρῶντο διὰ τὰ εἰρημένα πειράματα, ἡ συγκέντρωσις τῆς ἡλιακῆς θερμότητος ἤθελεν εἶναι ἐπι ἰσχυροτέρα.

Ἐν ᾧ χρόνῳ ὁ ἀγγίλους δοκιμαστὴς ἐπιχειρεῖ τὰ νέα ταῦτα πειράματα θέτει εἰς ἐνέργειαν τὴν ἡλιακὴν αὐτοῦ χύτραν, συνισταμένην ἐκ τινος κρυσταλλίνης θαυμάσεως, ἐν τῷ πυθμένι τῆς ὁποίας εἰσάγει κυλινδρικὸν ἀγγεῖον ἐκ χαλκοῦ ἢ ἐκ σφυρηλάτου σιδήρου, ἐξωτερικῶς μεμελανωμένον. Ἡ ὅλη συσκευὴ καλῶς κεκλεισμένη δι' ὑαλίμου καλυπτήρος ἀποδέχεται τὰς ἡλιακὰς ἀκτῖνας διὰ κυλινδρικοῦ ἀντανακλάστρου ἐπαργύρου.

Δι' αὐτῆς ἐντὸς τεσσάρων ὥρων ἐκτελεῖται μαγείρευμα ἐξ ἑνὸς χιλιογράμμου βοείου κρέατος καὶ λαχανικῶν, ἅτινα ψήνονται ἐντελέστατα. Τὸ μαγείρευμα τοῦτο τοσοῦτον ἐστὶν εὐαρεστότερον τὴν γεῦσιν ὅσον διὰ μείζονος κανονικότητος παράγεται ἡ θέρμανσις.

Ἐν τῇ προχείρῳ ταύτῃ χύτρῃ ἢ ὁ εὐρέτης ἀναπληροῖ σήμερον δι' ἀπλοῦ ὑαλίνου ἀγγείου, τεθειμένου ἐν τῷ συναυγασμῷ κωνικοῦ ἀντανκλαστικοῦ κατόπτρου ἐξ ὀρειχάλκου ἐπαργύρου, ψήνονται ἐντελέστατα αἱ ὀπῶραι, τὰ γεώμηλα, τὰ λάχανα, τὰ κρέατα, οἱ καρποὶ κτλ. Ἐκ τοῦ προχείρου δύναται τις νὰ κατασκευάσῃ ἔγχυμα τείου ἢ καφέ ἢ οἰονδήποτε ἀφέψημα, ἀρκεῖ δὲ πρὸς τοῦτο ἡ χρῆσις βαυκάλεως ὑαλίνης χρωματιστῆς, ἐν ᾗ τίθεται ὁ ζυθὸς τοῦ Λουγδούνου. Διὰ νὰ ὀπτήσῃ τις ταχέως τὰ λαχανικά ἢ τὰ σιτηρὰ δύναται νὰ προβῇ κατ' ἄλλον τρόπον. Τίθεται εἰς τὴν ἐστίαν τοῦ ἀντανκλαστροῦ δοχεῖον κεκλεισμένον περιέχον ὕδωρ, εἶτα δὲ ἀφοῦ ἀρχίσῃ νὰ βράζῃ τὸ βυστόν, θέτουσιν εἰς συγκοινωνίαν, διὰ σωλήνος, τὸ ἀνώτερον μέρος τοῦ δοχείου μὲ τὸν πυθμένα ἐτέρου δοχείου, περιέχοντος τὰ λαχανικά ἢ τὰ σιτηρὰ, καὶ ταῦτα δὲν χρειάζονται ἡ βραχυτάτον χρόνον ἵνα ψηθῶσι διὰ τοῦ ἀτμοῦ.

Πρὸς μετασχηματισμὸν τῆς ἠλιακῆς χύτρας εἰς κάμινον, τίθεται ὑπὸ τὸν ὑαλινὸν καλυπτήρα δίσκος ἐκ σφυρηλάτου σιδήρου καὶ εἰς ὀλιγώτερον τῶν τριῶν ὥρων ψήνεται τοιοῦτοτρόπως ἐν χιλιόγραμμον ἄρτου, ὅστις κατ' οὐδὲν διαφέρει τοῦ τῶν ἄρτοποιῶν. Ὁ φλοιὸς αὐτοῦ εἶναι σκληρὸς, κυταλοειδῆς, ἡ ψίξ εἶναι ἐλαφρὰ καὶ σπογγώδης ὅπως ἐν τῇ συνήθει καμίνῳ.

Τῆς ἐψήσεως τοῦ κρέατος μὴ ἀπαιτούσης τόσῃ θερμότητι ὅσην ἡ ἐξάτμισις τοῦ αὐτοῦ βάρους ὕδατος, δύναται τις νὰ ὀπτήσῃ αὐτὸ ἐν ὑπάθρῳ ὑπὸ μόνῃν τὴν ἐπίδρασιν τοῦ ἠλιακοῦ ἀντανκλαστροῦ, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου εἶναι ἐστημένος ὀβελὸς μὲ τεμάχιον κρέατος. Εἰς ὀλιγώτερον ἡμισείας ὥρας (ἐν ᾗ πρότερον ἐχρειάζοντο τρεῖς ὥραι) ἔχει τις τοιοῦτοτρόπως ἐψητὸν ὠραιότατον τὴν ὄψιν. Πρέπει ν' ἀποφύγῃ τις τὴν χρῆσιν βουτύρου, διότι αἱ ἀκτίνες τοῦ ἡλίου χημικῶς ἐπενεργοῦσαι μεταδίδουσιν εἰς τὸ ἐψητὸν ὀσμὴν καὶ γεῦσιν ἀνυπόφορον, μεταβάλλουσαι τὸ βούτυρον εἰς βουτυρικὸν ὀξύ. Ἐὰν τεθῇ πρὸ τοῦ ἐψητηρίου ὑάλος κιτρίνη ἢ ἐρυθρὰ ἀφαιροῦνται αἱ χημικαὶ ἀκτίνες αἱ προξενούσαι τὴν ἀναζύμωσιν ταύτην, καὶ τὸ ἐψητὸν ὡς καὶ ὁ ὀπὸς αὐτοῦ εἰσὶν ἄριστα. Ἀντικαθιστῶν τις τὰ δύο ἐπικαλύμματα τῆς ἠλιακῆς χύτρας δι' ἑνὸς τῶν κεφαλῶν τοῦ ἄμβικος (λαμπίκου), τοῦ ἐπικαλυμένου tête de More, ἕνεκα τῆς στρογγύλης μορφῆς αὐτοῦ καὶ λείας, ἐὰν ἐφαρμολογήται ἀκριβῶς ἐπὶ τῆς χύτρας, μετασχηματίζεται αὕτη εἰς συσκευὴν ἀποστακτικὴν. Τὸ ἐπικάλυμμα ἢ ἄμ-

βιξ τίθεται ἐπὶ τούτῳ εἰς συγκοινωνίαν διὰ σωλήνος ὀριζοντίου πρὸς ὀφειοειδῆ, ὅστις καταβαίνει ἐλικοειδῶς εἰς διηκετὸς βεῦμα ψυχροῦ ὕδατος, ἐν ᾗ τὸ μεταλλικὸν ἀγγεῖον περιέχον δύο λίτρας οἴνου τίθεται εἰς τὴν βαύκαλιν ἐν τῇ ἐστίᾳ τοῦ ἀντανκλαστροῦ. Οὕτω λαμβάνει τις οἰνόπνευμα μετὰ τεσσαράκοντα λεπτῶν ἡλίαισι. Ἐπειδὴ ἡ συσκευὴ θερμαίνεται βραδέως καὶ διηκετῶς τὸ οἰνόπνευμα εἶναι συμπεπυκνωμένον καὶ περιέχει ἄρωμα τὰ μάλιστα εὐάρεστον.

Δι' ὅλα τὰ προηγούμενα πειράματα μετεχειρίσθησαν κατὰ πρότερον κατόπτρα κοίλα ἐπαργύρου, σχήματος κυλινδροπαραβολικοῦ, τούτεστι κατόπτρα κυλινδρικά τῶν ὁποίων ἡ γραμμὴ τῆς βάσεως εἶναι ἡ ἀνοικτὴ ἐκείνη καμπῆ, ἣτις ὁμοιάζει πολὺ πρὸς ἡμιέλλειψιν λίαν ἐπιμήκη καὶ ἥτις ὀνομάζεται παραβολή. Ἡ ἀντανκλαστικὴ δύναμις τῶν κυλινδρικών κατόπτρων αὐξάνει κατὰ λόγον τοῦ ἀνοίγματος αὐτῶν, καὶ ἐπομένως ὁ χρόνος ὃν ἀπαιτεῖται μίαν λίτρα ὕδατος ἵνα φθάσῃ εἰς βαθμὴν βρασμοῦ εἶναι εἰς ἀντίστροφον λόγον τῶν κατόπτρων, τούτεστιν εἶναι τοσοῦτον βραχυτέρος ὅσον τὸ ἀνοίγμα εἶναι μέγα. Ἐπὶ τέλους ὁ ἐφευρέτης χρῆται μόνον κωνικοῖς κατόπτροις, δι' ὧν ἡ ἐπιφανεία τῆς ἠλιάσεως τετραπλασιάζεται, ὅταν ἡ διάμετρος διπλασιασθῇ. Ὁ κύριος Μουσῶ δὲν περιώρισεν ἐνταῦθα τὰ πειράματά του. Διανοήθη νὰ κατορθώσῃ μηχανικῶς ἐνεργείας διὰ τῆς ἠλιακῆς θερμότητος δι' ἐν Παρισίοις τὰς πρώτας ἡμέρας τοῦ αὐγούστου 1866 ἔθεσεν εἰς ἐνεργίαν τὴν πρώτην τοῦ εἶδους τούτου ἐν τῷ ἐργοστασίῳ τῶν σπουδῶν τῆς Μευδῶνος, συντηρουμένῳ τότε διὰ τοῦ ἰδιαιτέρου ταμείου Ναπολέοντος τοῦ Γ', καὶ διευθυνομένῳ ὑπὸ τοῦ διοικητοῦ τοῦ πυροβολικοῦ Reilly. Ἐνταῦθα ἐγένοντο κυρίως πειράματα βαλλιστρικὰ (ἐκσφενδονισμοὶ). Ὁ αὐτοκράτωρ, ὅστις πάντοτε συνείθιζε νὰ περιβάλλῃ τὰς μηχανικὰς σπουδὰς μὲ εἶδος μουσικισμοῦ καὶ ἀγάπης τοῦ θαυμασίου, τοῦθ' ὅπερ ἀπετέλει τὴν θάσιν τοῦ χαρακτῆρός του, δὲν εἶδεν ἀνευ θαυμασμοῦ μεμιγμένου μεθ' ἡδονῆς τὰ πειράματα τοῦ σοφοῦ Γάλλου, ὃν ἄλλως τε εἶχε παραλάβει ἵνα ἐργάζηται εἰς Μευδῶνα ἀπὸ τοῦ ἔτους 1862.

Ἐν ᾧ ἐγένοντο τὰ διάφορα ταῦτα πειράματα, ἀνθρωπὸς τις οὐ τινος ἢ μηχανικῆ μεγαλοφυΐα φημιζέται ἐν ἀμφοτέροις τοῖς ἡμισφαιρίοις, πρὸ πάντων δὲ ἐν Ἀμερικῇ, τῇ δευτέρῃ πατρίδι αὐτοῦ, ὁ Σουηδὸς Ἐριζὼν, ὁ ἐφευρέτης τῆς μηχανῆς τοῦ θερμολέρος τῶν πυργιωτῶν πλοίων, ἐνησχολεῖτο ὡσαύτως εἰς τὴν σπουδὴν τῶν ἠλιακῶν μηχανῶν, χωρὶς οὐδὲν νὰ γινώσκῃ περὶ τῶν πειραμάτων ἅτινα ἤδη ἐξεθέσαμεν, καθ' ὅσον ταῦτα δὲν εἶχον ἀκόμη δημοσιευθῆ. Ὁρμώμενος ἐκ γεγονότων συλλεχθέντων ἐκ τοῦ Ἐρσέλλου καὶ Πουλλιέ, ὁ Ἐριζὼν ὑπολογίζει ὅτι ἡ ἐπίδρασις τοῦ ἡλίου ἐπὶ ἐπιφανείας 9 μέ-

ΦΥΤΟΦΘΕΙΡΑ Π ΡΟΔΟΒΙΟΣ

Τὸ ζωάριον, ὅπερ παριστᾷ ἡ παρατεθειμένη εἰκὼν, φαίνεται βεβαίως ἄγνωστον εἰς τοὺς ἀναγνώστας τῆς Ἐστίας καὶ ἴσως πρωτοφανές καὶ ὕμω: προλαμβάνοντες λέγομεν, ὅτι εἶνε αὐτοῖς τοσοῦτω γνῶριμον καὶ κοινόν, ὥστε ἀμφιβάλλομεν ἂν ὑπάρχῃ εἰς ὁ ἄγνωτον. Φαντάσθητε τὸ εἰκονιζόμενον ζῶον μικρὸν ὡς ψύλλον, ἔχον χροῶμα πράσινον ἢ ὑπομέλαν, ἀντὶ δ' ἑνὸς ὑποθέσατε ἑκατοντάδας αὐτοῦ ἐπιβασμένους πλοσίον ἀλλήλων ἐπὶ τῶν φύλλων, τῶν τρυφερῶν κλώνων τῶν φυτῶν, τῶν ἀνθῶν, καὶ τότε θὰ ἀναγνωρίσητε ἀκόπως τὴν κατάρατον καὶ ἀπεχθῆ ψώραν τῶν φυτῶν ἢ μελίγκραν, τῆς ὁποίας τοσάκις ἐσκέφθητε τὴν καταστροφὴν καὶ ἀπομάκρυνσιν ἀπὸ τῆς ῥοδῆς, τῆς ροδαῖς, τοῦ νηρίου καὶ τῶν λοιπῶν φυτῶν τοῦ κήπου σας.

Ἡ ἀνωτέρω μεμεγεθυμένη εἰκὼν ἀπαλλάσσει ἡμᾶς τῆς λεπτομεροῦς περιγραφῆς τοῦ ἐντόμου. Ὡς βλέπει δὲ ὁ ἀναγνώστης τὸ λεπτομερέστατον ἐξάπουν σῶμα δὲν ἔχει πτέρυγας ἐν τῇ εἰκόνι ἡμῶν θέλομεν ἰδεῖ ὕμω, ὅτι εἰς ἐποχὴν τινα τοῦ βίου φέρει τοιαύτας. Ἐχει κεφαλὴν μικρὰν, πλατεῖαν μᾶλλον ἢ μακρὰν, καὶ φέρουσαν ὀπισθεν τῆς βίχης τῶν κερατιῶν τοὺς ὀφθαλμούς. Ἀπὸ τοῦ προσθίου καὶ κάτω ἄκρου τῆς κεφαλῆς ἐκφύεται μακρὰ προβοσκίς ἢ προνομαία ἐγκλεισμένη εἰς τρίαρθρον θήκην. Ἡ προβοσκίς αὕτη δὲν φαίνεται ἐν τῇ εἰκόνι, διότι δι' αὐτῆς εἰκονίζονται μόνον τὰ πρηνῆ (ἢ βίχης) τοῦ ζώου. Ἐπὶ τοῦ ὀπισθίου ἄκρου τῆς κοιλίας ὑπάρχει οὐρίδιον, πλαγιόθεν δ' αὐτοῦ δύο πρὸς τὰ πρόσω διευθυνόμενοι λεπτοφυεῖς σωλήνες, οἱ καλούμενοι χυμοφόροι αὐλοί.

Ἡ προβοσκίς ἢ τὸ ῥύγχος τὸ κεκαμμένον πρὸς τὸν θώρακα, αἱ χαρακτηριστικαὶ πτέρυγες, ὅταν ὑπάρχωσι, καὶ ὁ τρόπος τῆς μεταμορφώσεως τῆς ψώρας τάσσουσιν αὐτὴν μετὰ τῶν τεττιγῶν, κόρεων κ.τ.λ., εἰς τὴν τάξιν δηλ. τῶν ἡμιπτέρων, καὶ εἰς τὴν οἰκογένειαν τῶν ἀφιδῶν ἢ φυτοφθειριδῶν (Aphidina), ἧς τὸ γένος τῶν φυτοφθειριδῶν ἢ ἀφιδῶν εἶνε τὸ πάντων πολυπληθέστερον. Αἱ διαφοραὶ δὲ, τὰς ὁποίας τὰ διάφορα εἶδη τῶν φυτοφθειριδῶν δεικνύουσι, συνίστανται εἰς τὸ χροῶμα τῶν ἐντόμων, εἰς τὸ διάφορον δένδρον

1. Οἱ θέλοντες πλεονεκτήματα ἐπιστημονικῶς διασαφήσεως τῶν μερῶν τῶν ἐντόμων καὶ τῶν ἐπιστημονικῶν ὄρων εὐρίσκουσιν ἐν τῇ ὕφ' ἡμῶν μεταφρασθείσῃ Φυτικῇ ἱστορίᾳ τοῦ Κορρο, 1875.

τρῶν τετραγωνικῶν εἶναι ἰκανὴ νὰ ἐξατμίσῃ 8 λίτρας ὕδατος, καὶ ἐπομένως ἀντιστοιχεῖ πρὸς ἑνὸς ἵππου δύναμιν. Ἐντεῦθεν ἔχει τὰ ἐκπληκτικὰ ἐξαχόμενα, ἐν οἷς καὶ τὸ ὅτι ἡ ἐπὶ τὰς στέγας μόνον τῆς Φιλαδελφείας πίπτουσα ἠλιακὴ θερμότης ἠδύνατο νὰ θέσῃ εἰς κίνησιν 5,000 ἀτμομηχανὰς ἐχούσας ἀνὰ 20 ἵππων δύναμιν ἐκάστη.

Εἶτα δὲ, προσδιορίσας ὅτι ἡ ἐφ' ἑνὸς τετραγωνικοῦ μιλίου καταπεμπομένη θερμότης ἐκ τῆς ἀκτινοβολήσεως τοῦ ἡλίου, καίτοι ἀφιερωμένου τοῦ ἡμίσεος τῆς ἐπιφανείας αὐτοῦ εἰς τὰς οἰκοδομὰς, ὁδοὺς κτλ., ἠδύνατο νὰ κινήσῃ 64,800 ἀτμομηχανὰς ἐξ ἑκατὸν ἵππων δυνάμειος ἐκάστην, προσθέτει τὰς ἀξιωματικὰς ταύτας λέξεις: «Ὁ Ἀρχιμήδης περατώσας τοὺς ὑπολογισμοὺς αὐτοῦ περὶ τῆς δυνάμειος τοῦ μοχλοῦ ἔλεγεν ὅτι ἠδύνατο νὰ κινήσῃ τὴν γῆν (δός μοι ἄσπαστῶ καὶ τὰν Γᾶν κινήσω) ἐγὼ δὲ ἀξιώ, ὅτι ἢ συγκέντρωσις τῆς ἀκτινοβολουμένης θερμότητος τοῦ ἡλίου ἠδύνατο νὰ παραγάγῃ δύναμιν ἵνα ἀναχαιτίσῃ τὴν κίνησιν τῆς γῆς!» Καὶ εἰ περαιτέρω: «Ἐν Ἀγγλίᾳ ἤδη ὑπολογίζουσι τὴν ἐποχὴν καθ' ἣν θὰ ἐκλείψῃ ὁ λιθάνθραξ, εἰ καὶ τὰ μεταλλεῖα τῆς εὐφλέκτου ταύτης ὕλης ποῦχι πρὸ πολλοῦ χρόνου ἐξορύττονται.»

Ὀλίγαι χιλιετηρίδες, σταγόνες ἐν τῷ Ὄκεανῷ τοῦ χρόνου, θέλουσιν ἐξαντλήσει τὰ ἀνθρακωχεῖα τῆς Εὐρώπης, εἰ μὴ ἐν τῷ διαστήματι τούτῳ προσλάβωσι καὶ τὴν τοῦ ἡλίου ἐπικουρίαν. Εἶναι ἀληθές ὅτι αἱ ἀκτίνες τοῦ ἡλίου δὲν φθάνουσι πάντοτε μέχρι τῆς ἐπιφανείας τοῦ ἐδάφους, ἀλλ' ὅταν ἀνοίξῃ ἡ μεγάλη ἀποθήκη ἡ δίδουσα δωρεὰν τὴν θέρμανσιν, ὁ προβλεπτικὸς μηχανικὸς θὰ δύνηται νὰ ἐφοδιάξῃ τὴν τῆς ἀποταμιεύσεως ἀποθήκην διὰ τὰς νεφελώδεις ἡμέρας. Σημειωτέον ἐνταῦθα ὅτι μέγα μέρος τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς φωτίζεται δι' ἡλίου αἰετοτε ἀκτινοβόλου. Ὁ κύκλος τῆς ἐνεργείας τῶν ἠλιακῶν μηχανῶν καθίσταται τοσοῦτον μέγας ὅσον εἶναι μεγάλη καὶ ἡ μηχανικὴ αὐτοῦ δύναμις.

Ὁ κύριος Ἐριζὼν, ὅστις συνδέει μετὰ τῆς εὐφυΐας του περιουσίαν καὶ μεγάλην πείραν, θὰ ἐπαναλάβῃ ποτὲ ἀναμφιδόλως, ἐὰν τύχῃ σχολάζων, τὰς μελέτας του περὶ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς ἠλιακῆς θερμότητος. Ἐν τούτοις ἐπέστη ὁ χρόνος ἵνα εἴπωμεν ἐνταῦθα ἐκεῖνο ὅπερ Γάλλος τις κατώρθωσεν ἤδη ἐπὶ τῷ σκοποῦμένῳ.

Ἐστία τὸ τέλος.

Ἐὰν λάβωμεν ὡς μέσον ὄρον 70 παλμούς κατὰ λεπτὸν τῆς ὥρας, ἡ καρδιὰ ἀνθρώπου ζήσαντος 90 ἔτη, ἐνήργησε κατὰ τὸ ἐννενηκονταετὲς διάστημα τῆς ζωῆς του 3,012,280,000 παλμούς.

δυσεξέργαστα. Ευκολωτέρα, δραστηριωτέρα και ευθινοτέρα φυτοφθειροκτόνος μέθοδος είναι εκείνη καθ' ἣν υποκαπνίζουμεν τὰ φυτὰ διὰ φύλλων νικοτιανῆς κεκομμένων ἢ μὴ, θέτοντες αὐτὰ ἐν κεραμίῳ μετ' ἀνθράκων. Κατ' ἀρχὰς ὅλη ἡ ἀποικία τῶν φυτοφθειρῶν διεγείρεται εἰς ταραχὴν, εἶτα πολλὰ ἀποβάλλουσι τὴν εὐστάθειαν, κλονίζονται καὶ καταπίπτουσι· ἄλλαι μένουσαι ἐπὶ τῶν κλάδων ἢ πίπτουσαι ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ζῶσαι θνήσκουσι μετ' ὀλίγον καίπερ παύσαντος τοῦ καπνίσματος. Φυτὸν καπνισθὲν δεικνύει ἐπὶ τῶν γωνιῶν τῶν φύλλων ἢ ἐπὶ τῶν τριχῶν καὶ ἀλλαχοῦ τὰς νεκρὰς συνερικνωμένας φυτοφθίρας, σημεῖα τῆς προϋπαρξήσεως ἐκεῖ ἀγέλης τῶν παρασίτων.

Σ. ΜΕΛΙΑΡΑΚΗΣ.

Ἡ ἑορτὴ τῶν μαθητῶν ἐν γενεῇ.

Ἐν γενεῇ, ὡς καὶ εἰς τὴν λοιπὴν Ἑλβετιάν, ἡ κυβερνήσις ἀφιέρωσε πρὸ πολλοῦ μίαν ἑορτὴν διὰ τοὺς μαθητὰς τῆς προκαταρκτικῆς καὶ μέσης ἐκπαιδύσεως ἀμφοτέρων τῶν φύλων, καὶ αὕτη θεωρεῖται μία ἀπὸ τὰς μεγαλειτέρας τῶν ἐθνικῶν τῶν ἑορτῶν· εἶναι δὲ αὕτη, ἡ ἡμέρα τῆς διανομῆς τῶν βραβείων καὶ τοῦ διδομένου εἰς αὐτοὺς γεύματος ἐκ μέρους τῆς Πολιτείας.

Ἡ κυβερνήσις ἐν γενεῇ βραβεύει τοὺς διακριθέντας μαθητὰς ἐπὶ τῆ χρηστῇ ἀγωγῇ καὶ ἐπιμελείᾳ εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔτους· γίνεται δὲ ὡς ἑξῆς·

Κατὰ τὸ πέρασ τῶν ἐνιαυσίων ἐξετάσεων, ὀρίζεται ἡ πρώτη ἐβδομάς τῶν βραβείων διὰ τοὺς ἄρρενας καὶ ἡ δευτέρα διὰ τὰ κοράσια. Παρευρίσκονται δὲ εἰς τὸ ἐπὶ τούτῳ ὀρισμένον μέρος, ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας, ὁ ὑπουργὸς τῆς Παιδείας μετὰ τῶν λοιπῶν μελῶν τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἅπαν τὸ Βουλευτικὸν σῶμα, τὸ σῶμα τῶν καθηγητῶν καὶ διδασκάλων, οἱ ἐξετασταὶ (jury d'examen), οἱ γονεῖς καὶ οἱ κηδεμόνες καὶ πολλοὶ ξένοι, δι' εἰσιτηρίου. Ὁ ὑπουργὸς τῆς Παιδείας κατὰ πρῶτον ἀναγινώσκει ἀκριβῆ ἐκθεσιν περὶ τῆς καταστάσεως ἐν γένει τῶν σχολείων, ὡς καὶ ἄλλων ζητημάτων ἀφορώντων τὴν ἐκπαίδευσιν ἀποπερατώσας δὲ τὴν προκαταρκτικὴν ταύτην ἐργασίαν ἀπευθίνει ἐπὶ τέλους προσλαλιὰν πρὸς τοὺς μαθητὰς, καὶ ἀκολουθῶνς ἄρχεται παρὰ τοῦ ἰδίου ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας ἡ διανομὴ τῶν βραβείων, ἐκφωνοῦντος τὰ ὀνόματα τοῦ διευθυντοῦ τοῦ Κολλεγίου, ἅτινα εἰσὶ τετυπωμένα ἐν φυλλαδίῳ. Μετὰ ταῦτα ἡ Πολιτεία δίδει γεῦμα εἰς τοὺς μαθητὰς, εἰς τὸ ὁποῖον λαμβάνει ὡσαύτως μέρος ἅπαν τὸ προμνημονευθὲν ἀνωτέρω προσωπικὸν ἐν-μεγάλῃ σολῇ. Ἐμπροσθεν δὲ τοῦ καταστήματος τούτου, τοῦ χρησιμεύοντος καὶ ὡς Βουλευτηρίου, ὑπάρχει μεγάλη πλατεῖα ἀνθοστόλιτος προωρι-

σμένη πρὸς τὸν σκοπὸν τούτον, ἔνθα γίνονται διάφορα γυμνάσια ὑπὸ τῶν μαθητῶν, ἐκεῖθεν δὲ ἐν σώματι διατρέχουσι ἅπαν τὴν πόλιν, προηγουμένης καὶ πιανιζούσης τῆς μουσικῆς· ἐπονταὶ δὲ, ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας, ὁ ὑπουργὸς τῆς Παιδείας, τὰ λοιπὰ μέλη τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, οἱ καθηγηταί, οἱ διδάσκαλοι, οἱ ἐξετασταί, τὸ Βουλευτικὸν σῶμα, καὶ ἐπὶ τέλους οἱ μαθηταί, προηγουμένων τῶν βραβευθέντων, πάντες ἐν τάξει ἀνά δύο, μνηδενὸς ἐξαιρουμένου, καὶ αὐτῶν τῶν ὑπουργῶν καὶ βουλευτῶν, διότι οὐδὲν ἐν ἀτάξει πράττεται ἐν Ἑλβετίᾳ. Τὸ αὐτὸ ἐπαναλαμβάνεται καὶ διὰ τὰ κοράσια.

Ἐγὼ οὐδὲν δύναμαι νὰ εἶπω περὶ τῆς ἀληθοῦς πατρικῆς ταύτης μερίμνης ἐκ μέρους τῆς Ἑλβετικῆς κυβερνήσεως· μόνον τοῦτο προσθέτω, ὅτι καθ' ἣν στιγμήν ἐβλεπα τὸ λαμπρὸν καὶ συγκινητικὸν ἐκεῖνο θέαμα, τὸ ὁποῖον τοσαύτην μοῖ ἐνεποίησεν ἐντόπῳσιν, ἀναλογισθεῖς τὰ ἡμέτερα, κατελήφθην ὑπὸ τρομερῆς ἀθυμίας!

Ἐξηγησις τῶν καθήμερινων φαινόμενων

31.— Διατὶ οἱ ἰχθύες δύνανται νὰ κατέρχωνται καὶ ν' ἀνέρχωνται ἐντὸς τῆς θαλάσσης;

Διότι ἐξογκοῦσιν ἢ συστέλλουσι τὴν νηκτικὴν αὐτῶν κύστιν (φουσκάν), ἐκτοπίζουσι δὲ κατὰ βούλησιν πλειότερον ἢ ὀλιγώτερον ὕδωρ, χάνουσι ἐπομένως μικρότερον ἢ μεγαλύτερον μέρος τοῦ βάρους τῶν. Ἐπειδὴ δὲ τὸ ἀπόλυτον βᾶρος αὐτῶν μένει σταθερὸν, βυθίζονται ἢ ἀνέρχονται ἐντὸς τῆς θαλάσσης.

Δημῳδεῖς παροιμίαι καὶ παραγγέλματα περὶ τῶν μηνῶν τοῦ ἐτοῦς

Ἰουλιος

Τῆς ἁγίας Μαρίνας οὐκο, τ' αἰ 'Αἰοῦ σταφύλι, καὶ τὸν Αὐγουστο μανιῆλι.

Ἦτοι κατὰ τὴν ἑορτὴν τῆς ἁγίας Μαρίνης (17 Ἰουλίου) εἰσὶν ὄριμα τὰ οὐκα, κατὰ δὲ τὴν τοῦ προφήτου Ἠλίου (20 Ἰουλίου) αἱ σταφυλαί. Τὸ τελευταῖον τῆς παροιμίας μέρος φαίνεται ἡμῖν ἀνεξήγητον, ἐκτὸς ἐὰν ἔνοση ὅτι αἱ σταφυλαί, ὧν ἡ ὀρίμανσις ἄρχεται ἀπὸ τοῦ τέλους Ἰουλίου, εἰσὶν ἀρθνοὶ κατὰ τὸν Αὐγουστον καὶ δύναται τις νὰ πληρώσῃ μανιῆλια ἐξ αὐτῶν.

* Ὁ Προκόπης κόφτ' ἄγγουρια, ἢ ἁγία Μαρίνα οὐκα καὶ ὁ αἰ 'Αἰὸς τὰ σταφυλάκια μετ' εἰς τὰ βεργοπανεράκια.

1. Περὶ ἰκθυῶν. ἐν Ἑλβετίᾳ, ἐκ Β. Ν. Βουλγαρίας.

Ταυτόσημος τῇ ἀνωτέρω. Ἡ ἑορτὴ τοῦ ἁγίου Προκοπίου, καθ' ἣν οἱ σικυοὶ (ἄγγουρια) ὀρίμαζουσι, τελεῖται τὴν 8 Ἰουλίου.

Τ' αἰ 'Αἰοῦ τὸ καρύδι, τοῦ Σωτῆρος τὸ σταφύλι, καὶ τῆς Παναγίας τὸ οὐκο.

Ἡ παροιμία αὕτη λέγεται ἐν Ἠπειρῷ, ἡ δὲ ἀσήμαντος ἀσυμφωνία πρὸς τὰς προλαβούσας εἰς τὸν προσδιορισμὸν τῆς ὀρίμανσεως τῶν σταφυλῶν καὶ τῶν οὐκῶν προέρχεται ἴσως ἐκ τῆς διαφορᾶς τοῦ κλίματος. Τοῦ Σωτῆρος εἶναι ἡ ἑορτὴ τῆς μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος, τελουμένη τὴν 6 Αὐγούστου, τῆς Παναγίας δὲ ἡ τῆς Κοιμήσεως τῆς Παναγίας (15 Αὐγούστου).

Ἄπο τὰ οὐκα ὡς τὰ σταφύλια.

Ἐπὶ βραχυτάτων χρονικῶν διαστημάτων.

Τὸν Ἄλωνάρη ἐβρεχε εἰς τὸν ποντισμένον τάπο.

Ἐπιζήμια ἢ βροχὴ κατὰ τὸν Ἰούλιον. Ἄλωνάρης λέγεται ὁ Ἰούλιος διότι εἶναι ὁ μὴ καθ' ὃν ἀλωνίζονται τὰ γεννήματα, ὡς Θερσιεῖς λέγεται ὁ Ἰούνιος, καὶ Τρωγητῆς ὁ Σεπτέμβριος. Ποτισμένος δὲ σημαίνει τὸν ἐπάρχον καὶ δυστυχῆ τόπον.

* Ἔτσι τῶγει τὸ λινάρι, νὰ ἀνθῇ τὸν Ἄλωνάρη.

Παροιμία σμυρακινή σαφῆς, ἀλλ' ἀνεκρίβης. Αἰτίτι κατὰ τὰς παρατηρήσεις πολλῶν βοτανικῶν ἐν Ἑλλάδι τὸ λινὸν ἀνθῇ τὸν Μάρτιον καὶ τὸν Ἀπρίλιον.

Λύσεις διαλεκτικῶν ἀποριῶν

Γόρδιος δεσμός.

Ὅτε ὁ Ἀλέξανδρος διέτριβεν εἰς Γόρδιον (κατὰ φεβρουάριον ἢ μάρτιον τοῦ 333) ἐκοψε τὸν λεγόμενον γόρδιον δεσμόν, ἐξ οὗ παρήχθη τὸ τοσοῦτον πολυθρόλυτον γινόμενον περὶ τοῦ δεσμοῦ τούτου λόγιον· συνέβη δὲ τὸ γεγονός ὡς ἑξῆς. Εἰς τὴν ἄκραν τῆς πόλεως ἐκεῖνης ἐφυλάσσετο ἄμαξα, ἣτις, κατὰ τὴν παράδοσιν, ἀνῆκε ποτε εἰς τὸν γεωργὸν Γόρδιον καὶ τὸν παῖδα αὐτοῦ Μίδαν, τοὺς πρώτους βασιλεῖς τῆς Φρυγίας· ὁ δεσμὸς ὅστις συνῆπτε τὸν ζυγὸν τῆς ἀμάξης ταύτης μετὰ τοῦ ἅρμου ἦτο ἐκ φλοιοῦ κρηνέας, καὶ τοιοῦτοτρόπως συμπεπλεγμένος, ὥστε οὔτε τέλος οὔτε ἀρχὴ αὐτοῦ ἐφάνετο, ἡ δὲ λύσις ἐνομιζέτο ἀκαθάρθωτος· καὶ ἐν τούτοις χρησιμὸς ἀρχαῖος ἔλεγεν, ὅτι ὁ λύσας τὸν δεσμόν τοῦτον θέλει ἄρξει τῆς Ἀσίας. Ὅτε λοιπὸν ὁ Ἀλέξανδρος ἀνέβη εἰς τὴν ἄκραν ἵνα παρατηρήσῃ τὸ ἴσον τοῦτο τῆς ἀρχαιότητος λείψανον, ἅπαντες οἱ περὶ αὐτὸν, Φρύγες τε καὶ Μακεδόνες, περιέ-

μενον ἀνυπομόνως νὰ ἴδωσιν, ἐὰν ὁ περὶ Γραβικὸν νικητὴς καὶ ὁ δορυκότητωρ τοῦ Ἀλικαρνασσοῦ θέλει περιποιήσῃ ἐαυτῷ τὴν ἐπαγγελμαμένην κυριαρχίαν, κατισχύων τῶν δυσχερειῶν τοῦ δεσμοῦ. Ἄλλ' ὁ Ἀλέξανδρος περιήλθε μὲν κατ' ἀρχὰς εἰς πολλὴν ἀμηχανίαν, ἐπὶ τέλους ὅμως ἐν τῇ ὁρμῇ αὐτοῦ ἐκοψε διὰ τοῦ ζιφους τὸ σύναμμα καὶ τοῦτο ἐθεωρήθη παρὰ πάντων ὡς λύσις τοῦ προβλήματος, ἐξασφαλίζουσα τὸ δικαίωμα αὐτοῦ ἐπὶ τῆς κυριαρχίας τῆς Ἀσίας.

Ἀληθείαι

* * * Ἐὰν ἀληθῶς πιστεύομεν, ὅτι τὸ ἀντιπροσωπικὸν καὶ συνταγματικὸν πολίτευμα εἶνε τὸ μόνον πολίτευμα, τὸ ἐξασφαλίζον τὴν εἰρηνικὴν ἡμῶν πρόδοσιν, ὀφείλομεν, πρὸ πάσης μεταρρυθμίσεως, νὰ μεταρρυθμίσωμεν τὰς ἰδέας καὶ τὰς ἐξεις ἡμῶν, κατανοοῦντες, ὅτι ὁ Βουλευτὴς δὲν εἶνε ἀντιπρόσωπος τῶν ἰδιωτικῶν ἡμῶν ὑποθέσεων, οὔδὲ τὸ δημόσιον Ταμεῖον, ταμεῖον τοῦ Ἀντιπροσώπου τῆς ἐπαρχίας ἡμῶν. Προσέτι δὲ, ὅτι οἱ Βουλευταί, ἀντιπροσωπεύοντες, κατὰ τὸ ἄρθρον 67 τοῦ Συντάγματος, τὸ ἔθνος καὶ οὐχὶ μόνον τὴν ἐπαρχίαν, ὑπὸ τῆς ὁποίας ἐκλέγονται, δὲν δύνανται ν' ἀπαιτῶσι παρὰ τῆς Κυβερνήσεως παραχωρήσεις, ἀντιδικινούσας εἰς τὰ ἐθνικὰ συμφέροντα, καθόσον, οὕτω πολιτεύομενοι, παραγνωρίζουσι τὴν ἀποστολήν αὐτῶν καὶ ἀπεκδύονται τῆς ἐξουσίας, τὴν ὅποιαν περιεβλήθησαν ὑπὸ τοῦ Συντάγματος, τοῦ ἐξελέγγχειν τὰς ὑπουργικὰς πράξεις. Ἄλλ' ὅπως, ἐπ' ἀγαθῷ τῆς Πολιτείας λειτουργοῦν τὸ πολίτευμα, ἐτι μάλλον ἐδραιωθῇ ἐν τῇ ἐθνικῇ συνειδήσει, καὶ περιφρουρηθῇ συνάμα ἡ διοίκησις κατὰ τῆς βαγδαίας εἰσβολῆς τῶν ἰδιωτικῶν ἀξιῶσεων, δέον οἱ ἀνερχόμενοι εἰς τὰς ὑπουργικὰς ἐδρας νὰ ἐνθυμῶνται, πρῶτον μὲν, τὴν συμβουλήν ἣν ἐδίδεν ὁ Σωκράτης πρὸς τὸν Γλαύκωνα, εἰ οὖν ἐπιθυμεῖς εὐδοκίμειν τε καὶ θαυμάζεσθαι ἐν τῇ πόλει, πειρῶ καταργήσασθαι ὡς μάλιστα τὸ εἰδέναι ἂ βοῦλει πράττειν καὶ δευτέρον, ὅτι ὁ δόκιμος Κυβερνήτης δὲν εἶνε ὁ δίδων, ἀλλὰ καὶ ὁ ἀρνούμενος, δὲν εἶνε ὁ ὑποχωρῶν, ἀλλὰ καὶ ὁ ἀνθιστάμενος, δὲν εἶνε ὁ εὐπλοῦν οὐριόδρομοῦντος τοῦ πλοῖου, ἀλλὰ καὶ ὁ δυνάμενος νὰ θαλασσοπορῇ καὶ νὰ διευθύνῃ τὸ σκάφος πρὸς τὸν πρὸς ἂν ὄρον αὐτοῦ, ἐν μέσῳ κλυδωνιζομένου πελάγους. (Ι. Α. Σούτσος.)

* * * Ἐὰν ἡ τυραννία τῶν προϊσταμένων σου σὲ πιεζῇ, σιώπα, ποιεῖ τὰ προσταττόμενα καὶ λάθε βιῶσας. Ὁ σοφός, ὑπὸ τειχίον ἀποστὰς, κρύπτεται καὶ ἡσυχίαν ἄγει ἐν ἡμέρας θυέλλης. Οὐδὲδὼς βραίνει ἐναντίον τοῦ βεῦματος ὁρμητι-

1. Ἰστορ. τῶν Ἑλλήνων, ἔκδοσις, ἐκ Κ. Παλαμῆρου.

κού χειμάρρου, εναντίον ισχυρών προσταγμάτων. δὲν ζῆτει τὴν δόξαν αὐτοῦ ἐν ματαίοις ἐλέγχους κακῶν διατάξεων· γινώσκει δὲ ἀκριβῶς, ὅτι τὸ κακὸν ἀφ' ἐαυτοῦ ἐπὶ τέλους ἀπόλλυται, καὶ ὅτι μόνος ὁ προνοητικὸς σώζει ἐκυτὸν διὰ τῆς φρονήσεως ἐκ τοῦ καθολικοῦ νουαγίου. (Zschokke.)

* Εἶνε μέγα δυστύχημα νὰ μὴ ἔχη τις ἀρκετὸν πνεῦμα ἵνα ὀμιλῇ καλῶς, οὔτε ἀρκετὴν κρίσιν ἵνα σιωπῇ. (La Bruyere.)

* Ἡ σοφία εἶνε εἰς τὸ στόμα τῶν γερόντων ὡς τὸ μέλι εἰς τὸ στέλεχος παλαιοῦ δένδρου.

ΥΓΙΕΙΝΗ

ΠΕΡΙ ΘΑΛΑΣΣΙΩΝ ΛΟΥΤΡΩΝ

Ἡ χρῆσις τῶν θαλασσίων λουτρῶν κατῆνε παγίονος. Κατὰ τὴν ἐποχὴν αὐτῶν οὐ μόνον οἱ παράλι οἰκοῦντες δροσίζονται λουόμενοι καὶ κολυμβῶντες ἐν τῇ θαλάσσῃ, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν μεσογειῶν οὐχὶ ὀλίγοι καταβαίνουσιν εἰς τὰ παραθαλάσσια ἐπίτηδες διὰ τὰ λουτρά. Πολλοὶ ἀποκαμώντες ἐκ τῆς ἐν καιρῷ τοῦ χειμῶνος ἐργασίας, ἢ διαγόντες ὡς ἐκ τοῦ ἐπαγγέλματος αὐτῶν εἶον καθέδριον καὶ ὅπως δὴ ποτε ἐξασθενήσαντες, ἐπιζητοῦσι κραταίωσιν καὶ ἐμπέδωσιν τῆς κλονουμένης αὐτῶν ὑγείας καὶ ἐρχονται ν' ἀντλήσωσιν ἀπὸ τῶν λουτρῶν ἐνίσχυσιν πρὸς νέους κόπους. Ἀλλὰ καὶ ἄρρωστοὶ ἐκ διαφόρων νόσων παρκαγγέλλονται ὑπὸ τῶν ἱατρῶν νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς τὴν διὰ θαλασσίων λουτρῶν θεραπείαν, πρὸ πάντων δὲ χοιραδικὰ παιδία καὶ χλωροτικαὶ κόραι καὶ ἀναίμικαὶ καὶ ὑπερικαὶ γυναῖκες καὶ ἐν γένει οἱ λεγόμενοι νευρικοὶ. Εἶνε τάχα ἀξία τῆς φήμης καὶ δικαιολογεῖ τὴν τόσον διαδεδομένην χρῆσιν αὐτῶν προφανῆς ὠφέλεια, ἢ καὶ τὰ θαλάσσια λουτρά, ὅπως καὶ τόσα ἄλλα, ἐπιβάλλει ὁ συρμός καὶ ὑπαγορεύει ἡ συνήθεια, ἀντὶ δὲ ὠφελείας γίνονται πρὸξενά βλάβης καὶ πηθῶν πολλάκις θάρους;

Ὅπως ἀπαντήσωμεν εἰς τὸ ἐρώτημα τοῦτο, ἀνάγκη προηγουμένως νὰ εἴπωμεν ὀλίγα περὶ τοῦ θαλασσίου λουτροῦ καθόλου καὶ τῶν ἐνεργειῶν αὐτοῦ.

Ἡ ἐν θαλάσσῃ λουσις δὲν ἰσοδυναμεῖ πρὸς ἀπλὴν ψυχρολουσίαν, οὐδὲ τὸ θαλάσσιον λουτρὸν εἶνε ἀπλοῦν ψυχρὸν λουτρὸν, ἀλλ' ἀνήκει εἰς τὴν τάξιν τῶν καλουμένων ἱεματικῶν ἢ κοινότερον μεταλλικῶν λουτρῶν ὡς ἐκ τῶν ἄλατωδῶν τοῦ θαλασσίου ὕδατος συστατικῶν, ὧν ἐξέρχει τὸ μαγειρικὸν ἄλας. Μετὰ τῶν ἐνεργειῶν λοιπὸν τοῦ ψυχροῦ λουτροῦ τὸ θαλάσσιον λουτρὸν συνενεῖ καὶ ἐιδικωτέραν ἐνέργειαν ὡς ἐκ τῆς χημικῆς αὐτοῦ συνθέσεως, οὐ μόνον ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ σώματος, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τὸ σῶμα καθόλου διὰ τῆς εἰς αὐτὸ εἰσαγωγῆς θαλασσίων

ἀλάτων. Πλὴν ὅμως τῆς χημικῆς συνθέσεως καὶ τῆς ὡς ἐκ ταύτης μεγάλης πυκνότητος καὶ ἄλλαι περιστάσεις καὶ ιδιότητες τοῦ θαλασσίου ὕδατος συντελοῦσιν εἰς τὴν ἐιδικωτέραν αὐτοῦ ἐνέργειαν, ὧν κυριώταται εἶνε ὁ διηλεκτικὸς κυματισμὸς καὶ ἡ θερμοκρασία. Ἡ θερμοκρασία τοῦ θαλασσίου ὕδατος διὰ τὴν πυκνότητά αὐτοῦ εἶνε ἥττον εὐμετάβλητος ἢ ἡ τῶν γλυκίων ὕδατων· αὐξάνει δὲ τὸ θέρος οὐχὶ ἀποτόμως ἀλλὰ βαθμηδόν, καὶ φθάνουσα εἰς τὸ μέγιστον αὐτῆς περὶ τὰ τέλη Ἰουλίου, διατηρεῖται ἐπὶ τινὰ χρόνον σχεδὸν σταθερά, ἐλαττοῦται δὲ πάλιν βαθμηδόν κατὰ τὸ φθινόπωρον. Δυστυχῶς παρ' ἡμῶν δὲν ἐγένοντο εἰσέτι παρατηρήσεις οὔτε περὶ ἄλλων, οὔτε περὶ τῆς θερμοκρασίας τῶν θαλασσίων μερῶν, ἅτινα χρησιμεύουσιν εἰς λουτρά. Ὡς πρὸς τὰς καθ' ἡμέραν μεταβολὰς τῆς θερμοκρασίας δυνάμεθα καθόλου νὰ εἴπωμεν, ὅτι ἡ θάλασσα εἶνε ψυχρότερα τὴν πρωτὴν, θερμότερα δὲ γίνεται ἀπὸ τῆς μεσημβρίας πρὸς τὴν δεξιάν, πολλάκις μάλιστα ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε τὸ θαλάσσιον λουτρὸν ἀντιψυχροῦ κατανατᾷ σχεδὸν χλιαρὸν.

Εἰς τὴν ἐνέργειαν τοῦ θαλασσίου λουτροῦ συντελεῖ καὶ ὁ ἀήρ τῆς θαλάσσης, ὅστις εἶνε καθαρώτερος, πλέον ζωογόνος καὶ διεγερτικὸς τῶν λειτουργικῶν τοῦ σώματος.

Τὰ ἀποτελέσματα τοῦ θαλασσίου λουτροῦ εἶνε ἡ ἄμεσση καὶ ἐν αὐτῷ τῷ λουτρῷ ἐκδηλούμενη, ἢ ἐπακόλουθα καὶ μετὰ ταῦτα παρατηρούμενα.

Τὸ σπουδαιότατον ἄμεσον ἀποτέλεσμα ἔχει τὸ θαλάσσιον λουτρὸν κοινὸν μετὰ παντὸς ψυχροῦ λουτροῦ· εἶνε δὲ τοῦτο ἡ αἰσθησις ψύχους, ἢ φρικασίας, ἢ τὸ λεγόμενον πρῶτον βίγος, καθ' ὃ συσπᾶται τὸ δέρμα καὶ ἀπωθοῦνται τὰ ὑγρά ἀπὸ τῆς περιφερείας τοῦ σώματος πρὸς τὰ ἐσωτερικὰ ὄργανα. Τὸ πρῶτον βίγος μετ' ὀλίγον ἐκλείπει καὶ ἐπανερχεται κατόπιν ἄλλο καλούμενον δεῦτερον βίγος. Ἡ σφοδρότης τοῦ πρῶτου βίγους, ἢ πρὸς αὐτὸ ἀντίστασις καὶ τὸ μετὰ τὸ τοῦτο καὶ τοῦ δευτέρου χρονικὸν διάστημα τοσοῦτον ποικίλουσιν, ὥστε δύναται νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς θάσις ὅπως διακρίνωμεν τοὺς λουόμενους εἰς διαφόρους κατηγορίας, προσδιορίζωμεν τὴν προσήκουσαν διάρκειαν ἐκάστου λουτροῦ καὶ συμπραίνωμεν ἂν ἔχομεν νὰ προσδοκῶμεν ὠφέλειαν ἐκ τῶν λουτρῶν.

Τῶν λουομένων οἱ μὲν οὐδεμίαν σχεδὸν αἰσθάνονται ἐντόπωσιν εἰσερχόμενοι εἰς τὴν θάλασσαν καὶ δύναται νὰ μείνωσιν ἐν αὐτῇ, ἐὰν μάλιστα κολυμβῶσιν, ἢ μίσειαν ἢ καὶ ὁλόκληρον ὠραν χωρὶς νὰ αἰσθανθῶσι τὸ δεῦτερον βίγος. Τοῦτο παρατηρεῖται ἐπὶ νέων ὑγιῶν καὶ ῥωμαλέων, καὶ μάλιστα τῶν εἰθισμένων εἰς τὴν ψυχρολουσίαν. Ἄλλοι τούναντίον, καὶ οὔτοι εἶνε οἱ πλείστοι, καταλαμβάνονται ὑπὸ ζοηρᾶς αἰσθήσεως τοῦ ψύχους, ὑπὸ π-

σφιγγεῶς καὶ καταπίεσεως τοῦ στήθους καὶ τοῦ ἐπιγαστροῦ, ὠχρίωσι, συσπῶσι τοὺς χαρακτηρισμοὺς τοῦ προσώπου, σκοτοδινίωσιν, ἔχουσιν πλῆθος καὶ αἰσθάνονται καύσιν ἐσωτερικὴν ἐν τῷ θώρακι καὶ ἐλαφρὸν βῆχα. Ταῦτα πάντα παρέρχονται θάπτον ἢ βράδιον κατὰ τὰ πρόσωπα καὶ ἱπποκολουθῶνται μάλιστα ὑπὸ εὐφορίας καὶ ἐπιτελοῦσι δὲ εἰς τὴν ἀποκατάστασιν τῆς εὐφορίας καὶ ἡ πυκνότης τοῦ θαλασσίου ὕδατος καὶ ἡ ὄσμωσις καὶ ἡ εὐμετάβλητος αὐτοῦ θερμοκρασία καὶ ὁ διηλεκτικὸς κυματισμὸς. Εἰς τὴν εὐφορίαν ἔπεται τὸ δεῦτερον βίγος βραδύτερον μὲν ἐπὶ νέων εὐεκτατόντων, ταχύτερον δὲ ἐπὶ ἐξηθημένων ἐκ καθέδριου βίου, ἐξ ἠθικῶν περιπετειῶν κτλ.

Ἐπὶ ἴσως καὶ τινες καταλαμβάνονται ὑπὸ σφοδρότατου βίγους ἅμα εἰσελθόντες εἰς τὴν θάλασσαν, ὥστε ἀφίνοσι κραυγὰς ἢ χροιά αὐτῶν ἀποβαίνει κυανῇ· οἱ χαρακτηρισμοὶ τοῦ προσώπου ἐξαλλοιοῦνται καθέως· παρὰ τούτοις τὸ βίγος δὲ μὲν ἐκλείπει, ἀλλ' ἐπανερχεται μετὰ τρία ἢ τέσσαρα λεπτά τῆς ὥρας, ὅτε δὲ ἐξακολουθεῖ κατέχον αὐτοὺς ἐν τῇ δυσαρέστῳ ἐκείνῃ καταστάσει ἐνώσῃ διακίνοσιν ἐν τῷ ὕδατι· ἐξέρχονται δὲ τῆς θαλάσσης βίγουντες καὶ φρικώοντες καθ' ὅλον τὸ σῶμα καὶ συγκρούοντες τοὺς ἀδόντας. Οἱ τοιοῦτοι οὐχὶ σπανίως καὶ ἀρῶν τριψῶσι τὸ σῶμα ἐπιμελῶς καὶ ἐνδυσθῶσι καὶ πῖσι ζεστόν τι ἢ οἶνον, ἐξακολουθοῦσιν ἐπὶ τινὰ χρόνον αἰσθάνόμενοι περιψύξιν γενικὴν καὶ ἔχοντες ἐξηλλαγμένην τὴν χροίαν. Εἰς τὴν κατηγορίαν ταύτην ὑπάγονται οἱ κατ' ἐξοχὴν νευρικοὶ λεγόμενοι, οἱ προσεγγίζοντες εἰς τὸ γῆρας καὶ οἱ ἀρχόμενοι τῶν θαλασσίων μετὰ τὴν χρῆσιν θερμῶν λουτρῶν.

Ἐπὶ ἴσως καὶ οἱ μὴ ἀνεχόμενοι τὰ θαλάσσια λουτρά ἐξ ἰδιοσυγκρασίας. Ἡ συνήθεια ἐξαλείπει βαθμηδόν ἢ ἐλαττώνει τὴν τοιαύτην διάθεσιν καὶ τὴν ἐξ αὐτῆς ἀντιπάθειαν πρὸς τὰ θαλάσσια λουτρά, ὅπως τοῦτο παρατηρεῖται ἰδίως ἐπὶ χλωροτικῶν· καὶ τὸ κολυμβήμα δὲ συντελεῖ εἰς τοῦτο βραχύρον τὴν διάρκειαν τοῦ πρῶτου βίγους καὶ βραδύρον τὴν εἰσβολὴν τοῦ δευτέρου.

Οἱ πλείστοι τῶν ἐν θαλάσσῃ λουομένων μετὰ τὰ πρῶτα λουτρά αἰσθάνονται κόπωσην γενικὴν καὶ κάματος τοῦ τε σώματος καὶ τῆς διανοίας, πρὸ ἀκνηρίαν καὶ ὑπνηλίαν ἐν καιρῷ τῆς ἡμέρας, πρὸ πάντων μετὰ τὸ φαγεῖν· τὴν δὲ νύκτα κοιμῶνται καθέως καὶ θαρύτερον τοῦ συνήθους. Μεθ' ὅλον ὅμως τὸν κάματον τοῦτον μετὰ τινὰς ἡμέρας ἢ χροιά αὐτῶν γίνεται καταφανῶς εὐανθεστερα, βαθμηδόν δ' ἐξαλείφονται τὰ φαινόμενα τῆς καταπτώσεως καὶ παρατηρεῖται ζωηρότης τῶν τε σωματικῶν καὶ τῶν ψυχικῶν δυνάμεων. Ὁ κάματος ὅμως οὗτος παρ' ἄλλοις αὐξάνει εἰς τοσοῦτον βαθμὸν, ὥστε ἀφ' ἐαυτῶν διακόπτουσι

τὰ λουτρά, αἰσθάνόμενοι κόπον τῶν μελῶν ἀναγκάζοντα αὐτοὺς νὰ κατακλιθῶσιν, ἐκ διαλειμμάτων δὲ στενοχωρίαν καὶ θάρος κατὰ τὸ στήθος, κεφαλαλγίαν ἢ σκοτοδινίαν, καὶ συμφορήσεις πρὸς τὴν κεφαλὴν· ὁ ὕπνος γίνεται ταραχῶδης καὶ διακεκομμένος. Καὶ ἀπὸ τῆς κοιτίας ἐπέρχονται φαινόμενα: ἀνορεξία, δυσκοιλίτης, διάρροια. Ἐκ τοῦ δέρματος κυψιδῶσι καὶ ἐξανθήματα. Ἡ φυσιολογικὴ ἐνέργεια τῶν λουτρῶν ἐκδηλοῦται συγχάκις καὶ ὑπὸ πυρετοῦ ἐφημέρου. Ταῦτα πάντα ἐλαττοῦνται βαθμηδόν ἐκ τῆς συνθειας, ἐνίοτε δὲ καὶ παραμένουσι. Τέλος τὸ σταθερώτερον ἀποτέλεσμα τοῦ λουτροῦ συνίσταται εἰς τὴν λεγομένην ἀντίδρασιν. Τὸ σῶμα κρατύνεται, ἡ ἰσχὺς τῶν ὀργάνων ἐντείνεται, οἱ ἴστοι τρυφῶνται, τοῦ παπτικοῦ συστήματος ἡ ἐνέργεια αὐξάνει, ἡ κινητικότης τῶν μυῶν καὶ αἱ λειτουργίαι τοῦ νευρικοῦ συστήματος γίνονται ζωηρότεροι.

Τοιαύτη δὲ βραχέων εἶνε ἡ ἐπὶ τοῦ σώματος ἐνέργεια τῶν θαλασσίων λουτρῶν· καὶ κατὰ ταῦτα τὰ θαλάσσια λουτρά εἶνε ἀξία τῆς φήμης αὐτῶν τῆς μεγάλης καὶ δικαίως χρησιμεύουσι καὶ ὡς ὑγιεινὸν καὶ ὡς θεραπευτικὸν μέσον. Ἀλλ' ὅμως καὶ ὀλέθρια ἐξ αὐτῶν ἐπέρχονται πολλάκις ἀποτελέσματα διὰ τὰς ἐσωτερικὰς συμφορήσεις, ὡς συνεπάγουσι, καὶ πάθη πολλὰ γεννῶνται κατὰ διάφορα ὄργανα ἐκ τῆς ἀκαταλήλου ἢ κακῆς αὐτῶν χρήσεως. Ἰδίως δὲ παρατηρεῖται τοῦτο ἐπὶ γυναικῶν. Πολλὰ τούτων μετὰ τὰ λουτρά γίνονται νευρικότερα, ἢ προσβάλλονται ὑπὸ πάθους τινὸς τῆς μήτρας, ὅφ' οὐ ταλαιπωροῦνται διὰ χρόνον μακροῦ.

Ἐκ τῶν εἰρημένων γίνεται φανερόν, ὅτι τὸ θαλάσσιον λουτρὸν δὲν εἶνε μέσον ἀδιάφορον, οὐδ' ἐνεργεῖ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον εἰς πάντας, οὐδ' ἀνεχόμενοι αὐτὸ ἐξίσου πάντες. Ἠθέλωμεν ὑπὲρ τὸ δέον ἐκτείνει τὸν λόγον καὶ ἡθέλωμεν ὑπερβῆναι τὰ ὑπὸ τῆς Ἐστίας διγεγραμμένα ὅρια, ἂν ἐξητάζομεν λεπτομερέστερον τὸ περὶ θαλασσίων λουτρῶν ζήτημα. Ἡρκεσθημεν εἰς βραχέων διαγραφῆν τῆς φυσιολογικῆς ἐνεργείας τῶν λουτρῶν τούτων, ἐξ ἧς εὐκόλως καταφαίνεται ἡ σπουδαιότης τοῦ θαλασσίου λουτροῦ. Ἐννοεῖται ὅτι αἱ τόσον σπουδαῖα κατ' αὐτὸ μετακινήσεις τῶν ὑγρῶν τοῦ σώματος ἀπὸ τῆς περιφερείας πρὸς τὰ ἐσωτερικὰ ὄργανα, καὶ ἡ τῆς θερμοκρασίας τῆς ἐπιφανείας τοῦ σώματος μεταλλαγῆ, καὶ ἡ ἐντόπωσις ἐπὶ τοῦ νευρικοῦ συστήματος ἢ κατὰ πρόσωπα διάφορος, ῥυθμιζόμενα καταλήλων καὶ ἐφαρμοζόμενα ὅπου ἡ πείρα ἀπέδειξεν ὅτι συμφέρει νὰ ἐφαρμόζωνται, συνεπάγουσιν αἷσια καὶ σωτηριώδη ἀποτελέσματα, ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ ἐπιβληθῶσιν ἀτιμωρητῶν, ὅταν ἐπιβάλλωνται ἀπλῶς καὶ ὡς ἐτυχεν.

Ὅπως μὴ καρπωθῆ βλάβην ἀντὶ ὠφελείας ὁ λουόμενος ἐν θαλάσσῃ ἀνάγκη νὰ ὑποβάλλεται

εἰς προφυλάξεις τινὰς καὶ πρὸ τοῦ λουτροῦ καὶ ἐν αὐτῷ καὶ μετ' αὐτό.

Ὅτι δὲν πρέπει νὰ εἰσέρχεται τις εἰς τὴν θάλασσαν κἀθιδρὸς ἢ εὐθὺς μετὰ τὴν τράπεζαν, τοῦτο εἶνε ἀπαραίτητον νὰ ἔχη τις τὸ δέρμα κατὰ-ξερὸν καὶ ψυχρὸν ἵνα εἰσέλθῃ εἰς τὴν θάλασσαν.

Ὡς πρὸς τὴν στολὴν τῶν λουομένων παρατηρητέον μόνον, ὅτι ἐν γένει πρέπει νὰ εἶνε ἐκ λεπτοῦ ὑφάσματος καὶ οὐχὶ στενὴ, ἀλλὰ κατὰ τὸ δυνατὸν πλατεῖα, μὴ παρεμποδίζουσα τὴν ἐλευθέραν τῶν μελῶν κίνησιν, μηδὲ τὴν εὐκολον τούτων διακροχὴν διὰ τοῦ ὕδατος· αἱ γυναῖκες δὲν πρέπει νὰ καλύπτωσι τὴν κεφαλὴν δι' ὑφάσματος πυκνοῦ, ἀλλὰ νὰ ἔχωσιν αὐτὴν ἀσκεπῆ καὶ μόνον τὴν κόμην νὰ κρατῶσι δι' ἀπλοῦ δικτυωτοῦ.

Ὡς πρὸς τὴν ὥραν, καθ' ἣν συμφέρει νὰ γίνε-ται τὸ λουτρὸν, ἀνάγκη νὰ ἐρωτᾶται ὁ ἰατρός. Ἐννοεῖται ὅτι ἐνταῦθα ὁ λόγος δὲν πρόκειται περὶ κολυμβητῶν ἐξ ἐπαγγέλματος καὶ συνηθείας, ἀλλὰ περὶ τῶν χάριν τῆς υγείας αὐτῶν λουομένων. Ὁ ἰατρός ἀποβλέπων εἰς τὴν πρὸς τὸ ψυχρὸς εὐαισθησίαν, τὴν ἰδιοσυγκρασίαν, τὴν γενικὴν τοῦ σώματος κατάστασιν ἢ εἰς ὑπάρχον τι πάθος, προσέτι δὲ εἰς τὴν τοποθεσίαν τῶν λουτρῶν, ἢ εἰς τοὺς πνέοντας ἀνέμους, καθόσον νομίζει ὡς καταλληλότερον τὸ ψυχρότερον ἢ τὸ ἥττον ψυχρὸν λουτρὸν, τὸ κυματώδες ἢ τὸ ἄπυρρον, προσδιορίζει ὥραν πρωινήν ἢ περὶ τὴν δείλν καὶ τὸ ἑσπέρας. Φρόνιμον δὲ εἶνε ν' ἀρκῆται τις ἐν γένει εἰς ἐν λουτρὸν τὴν ἡμέραν.

Ἡ εἰς τὴν θάλασσαν εἰσοδος γίνεται ταχεῖα καὶ ἡ ἐμβάπτισις τοῦ σώματος ὀλοκλήρου διὰ μιᾶς, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς κεφαλῆς. Εἰσελθὼν τις εἰς τὴν θάλασσαν δὲν πρέπει νὰ μένῃ ἀκίνητος, οὐδὲ νὰ ἔχη τὸ ἥμισυ τοῦ σώματος ἐντὸς τοῦ ὕδατος καὶ τὸ ἕτερον ἐκτεθειμένον εἰς τὸν ἀέρα, ἀλλὰ νὰ κινῆται ἐμβεδοπατισμένος ἐν τῷ ὕδατι, ἀπομιμούμενος τὰς κολυμβητικὰς κινήσεις ἢ ἀφινόμενος εἰς τὴν φορὰν τῶν κυμάτων, ὅταν ταῦτα εἶνε μεγάλα.

Ἡ διάρκεια ἐκάστου λουτροῦ ὀρίζεται ἐκ πολλῶν περιστάσεων, ὅλον ἐκ τῆς ἡλικίας, τοῦ φύλου, τῆς σωματικῆς καταστάσεως, τῆς συνηθείας, ἐξ ὑπάρχοντός τινος πάθους, ἐκ τῆς εἰς τὸ ψυχρὸς εὐαισθησίας καὶ ἄλλων. Κατ' ἀρχὰς ἡ διάρκεια τοῦ λουτροῦ ἔστω βραχεῖα· πολλάκις μάλιστα εἶνε ἀνάγκη νὰ περιορισθῇ τις εἰς ἕνα καταδυθισμὸν καὶ νὰ ἐξέλθῃ παρευθύς. Συνήθως τὰ πρῶτα λουτρά ἔστωσαν 3-5 λεπτῶν διάρκειας, κατόπιν παρατείνονται μέχρι 10 λ. ἢ καὶ $\frac{1}{2}$ τῆς ὥρας. Ἐν γένει δὲ ἔστω κανὼν νὰ μὴ περιμένῃ τις τὸ δεύτερον ρίγος, ὅπερ θεωρητέον ὡς κριτήριον τοῦ ὅτι τὸ λουτρὸν διήρκεσεν ὑπὲρ τὸ δέον. Ἀναλόγως δὲ τῆς θερμοκρασίας τῆς θαλάσσης καὶ κατὰ τοὺς λουομένους τὸ λουτρὸν δύναται νὰ παραταθῇ καὶ ἐπὶ ἡμίσειαν ὥραν καὶ

πλέον. Σημειωτέον, ὅτι ἡ συχνότερα αἰτία δυσ-ἀρεστῶν συμβεβηκότων, ἐπερχομένων ἐκ τῶν θαλάσσιων λουτρῶν, εἶνε ἡ μὴ ἀκριβὴς προσοχὴ εἰς τὴν κατάλληλον διάρκειαν τοῦ λουτροῦ. Αἱ μεταβολαὶ τοῦ καιροῦ, τῆς θαλάσσης καὶ τῆς καταστάσεως τοῦ λουομένου πρέπει νὰ λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν προκειμένου περὶ τῆς διάρκειας τοῦ λουτροῦ, ἥτις διὰ τοῦτο δὲν εἶνε φρόνιμον ἐκ τῶν προτέρων ὀρισθεῖσα ἐφάπαξ νὰ τεθῇ ὡς κανὼν δι' ὅλην τὴν ἐποχὴν τῶν λουτρῶν.

Ἀπὸ τῆς θαλάσσης ἐξέρχεται τις ἐπίσης ταχεῶς ὅπως καὶ εἰσέρχεται· ἀπαγορεύεται δὲ τὸ ἐπανελημμένως ἐξέρχεσθαι καὶ εἰσέρχεσθαι. Ἄμα ἐξελθὼν ὁ λουσθεὶς περιτυλίσσεται ἐπιμελῶς καὶ καθ' ὀλοκλήριαν ἐντὸς σινδῶνος, δι' ἧς τριβόμενος ἀφαιρεῖ τὴν ὑγρασίαν ἀπὸ τῆς ἐπιφανείας τοῦ σώματος· ἐνδύεται δὲ ταχεῶς καὶ κινεῖται, εἰ δυνατόν, ἐν ὑπαίθρῳ, ἐπὶ ἐν τέταρτον τῆς ὥρας τοῦλάχιστον, ἢ ποιεῖ ἐλαφρὰς ἀσκήσεις γυμναστικῆς. Ἐὰν δὲ εἶνε ἐξ ἐκείνων, παρ' οἷς διαρκεῖ ἡ τοῦ ψυχρῶς αἰσθησις, πίνει ὀλίγον οἶνον ἢ ζεσθὸν τι ποτὸν. Δὲν τρώγει δὲ, εἰ μὴ μετὰ παρέλευσιν ἡμισείας ὥρας τοῦλάχιστον. Ἡ κόμη ἀποστεγνοῦται ταχεῶς καὶ καθ' ὀλοκλήριαν προστριβομένη διὰ φλανέλλας ἢ ὀθονίου λίαν ξηροῦ καὶ ἔπειτα ἀφινόμενη ἐπὶ τινα χρόνον λυτῆ· ἀπαγορεύεται δὲ ἡ χρῆσις ἐλαίου ἢ χρίσματος πρὸ τῆς τελείας τῶν τριχῶν στεγνώσεως.

Ἐν γένει δὲ καθ' ὅλην τὴν ἐποχὴν τῶν θαλάσσιων λουτρῶν ὁ ποιῶν τούτων χρῆσιν καλὸν εἶνε νὰ μὴ παρεκτρέπεται τῆς συνήθους διαίτης καὶ ν' ἀπέχῃ συμποσιῶν καὶ εὐωχιῶν καὶ ἄλλων καταχρήσεων. Ὁ λουόμενος ἐν θαλάσῃ ἐπὶ οἷα δὴποτε σκοπῶ ἄς μὴ λησμονῆ, ὅτι τὸ θαλάσσιον λουτρὸν δὲν εἶνε ἀδιάφορον ὑγιεινὸν μέσον, καὶ ὅτι ὁ περιπίπτων εἰς παραπτώματα κατὰ τὴν χρῆσιν αὐτοῦ, βλάπτεται τὴν υγείαν πολλὰκις διὰ παντός.

γ.—

ΠΡΑΚΤΙΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

Πραγματικὴ ἀπόδειξις τῆς λέξεως ΤΟΚΟΣ πρὸς γνῶσιν ἐκάστου, ἥτοι 1000 δραχμαὶ ἐν διαστήματι 75 ἐτῶν πρὸς 10 τοῖς % ἀνατοκίζομεναι.¹

Ἔτος 5	δρ. 1,610.51	Ἔτος 45	δρ. 72,890.39
— 10	» 2,593.74	— 50	» 147,390.70
— 15	» 4,177.24	— 55	» 189,058.89
— 20	» 6,727.49	— 60	» 304,484.24
— 25	» 10,834.69	— 65	» 490,370.08
— 30	» 17,149.39	— 70	» 789,745.92
— 35	» 28,102.41	— 75	» 1,271,893.70
— 40	» 45,259.20		

ἥτοι 1000 δραχμαὶ ἐν διαστήματι 75 ἐτῶν πρὸς 10 τοῖς % ἀνατοκίζομεναι γίνονται 1,271,893.70!!! Σημειωτέον δὲ ὅτι πᾶσα ποσότης ἀνατοκίζομένη πρὸς 7 $\frac{1}{4}$ τοῖς % διπλασιάζεται μετὰ 40 ἔτη. Π. χ. 100 δρ. ἀνατοκίζομεναι πρὸς 7 $\frac{1}{4}$ γίνονται μετὰ 40 ἔτη δρ. 201.30.

1. Τοκολόγιον, ὑπὸ Σεργίου Χ. Παρτάνη.

ΑΘΗΝΑΙ.—ΤΥΠΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΝΕΡΓΗΘΕΙΑΣ, ΘΑΟΣ ΠΑΤΗΣΙΩΝ, 4.